

Franckesche Stiftungen zu Halle

Xenophontis Memorabilia Socratis Graece

Xenophon Gothae, MDCCLXXXVIII.

VD18 12986496

Liber Tertius.

Nutzungsbedingungen

Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.

Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.

Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use

All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downladed and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.

Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.

For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckepharin Britta Britt

XENOPH. MEMORABILIVM XENOPHONTIS MEMORABILIVM

LIBER TERTIVS.

CAPVT I.

De arte imperatoria.

"Οτι δέ τες όρεγδμένες των καλών, έπιμέλεις ων οξέγοιντο ποιών, ώφέλει, νύν τέτο διηγήσομαι. απέσας γάρ ποτε Διονυσόδωρου · είς την πόλιν ημειν επαγγελλόμενον σρατηγείν διδάξειν, έλεξε πρός τινα τῶν ξυνόντων, ου ήοθάνετο βελόμενον της τιμής ταύτης έν τη 2 πόλει τυγχάνειν αισχρόν μέντοι, ω νεανίας γ τον βελόμενον έν τη πόλει σεατηγείν, έξον τετο μαθείν, άμελησαν αύτε και δικαίως άν ούτος ύπο της πόλεως ζημιοίτο πολύ μαλλον, ή εί τις ανδειάντας εργολαβοίη, μη μεμαθη-3 κώς ανδείαντοποιείν. όλης γας της πέλεως έν τοις πολεμικοίς κινδύνοις έπιτρεπομένης τώ σρατηγώ, μεγάλα τά τε άγαθά, πατορ-Αίρθεντος αυτέ, και τα κακά, διαμαστάνοντος. είκος γίγνε θας. πώς εν εκ αν δικαίως ό τε μέν μανθάνειν τέτο άμελων, τε δε αίρεθηναμ έπιμελεμενος, ζημιοίτο; τοιαύτα μέν δη λέ-4 γων έπεισεν αὐτὸν ἐλθόντα μανθάνειν. ἐποὶ δε μεμαθηκώς ήκε, πρόσεπαιζεν αυτώ, λέγων έ δοκει ύμιν, ω άνδρες, ωσπες Ομηρος TOV

τον Αγαμέμνονα γεραβον έΦη είναι, και έτω όδε σεατηγείν μαθών, γεραρώτερος Φαίνεοθαι: καί γαρ ώσπερ ο κιθαρίζειν μαθών, κάν μπ นเป็นอุร์ไท, นเป็นอุเรท์ร อิรเ นอุ o นุนปิพิง เลื. σθοί, κάν μη λατρεύη, όμως λατρός έξων έτω και όδε από τέδε τε χρόνε διατελεί τρανή รอุณากาวัฐ เม่า, หลัง แก้งค่ะ ฉบาวง คักกาล. o de μη επισάμενος, έτε σρατηγός, έτε ιατρός έτιν, εδέ εάν ύπο πάντων άνθρώπων αίρεθη. γωρι ωλ άτας, έφη, ενα καί, έαν ήμων τις ταξιαρχή 3 μισίη ή λοχαγή σοι, επισημονέσεροι των πολεμικών ρωφίν ώμεν, λέξον ήμιν, πόθεν ήςξατό σε διδάσκειν την εξατηγίαν. καί ός, έκ τε αύτε, έφη, είς όπες καί έτελεύτα. τα γας τακτικά έμε γε και άλλο έδεν εδίδαξεν. 'Αλλά μην, εΦη ο 6 Σωκράτης, τέτό γε πολλοσόν μέρος ές ες ερατηγίας. και γάς παςοσκευασικόν τῶν είς τὸν πόλεμου τον εξατηγον είναι χεή, και πορισιπον των επιτηδείων τοις εξατιώταις, καί μηχανικόν, καί έξγασικόν, καί έπιμελή, καί Ι παρτερικόν, παι αγχίνεν, παι ΦιλόΦρουρί τε παι ωμός, παι άπλεν τε παι επίβελον, παι Φυλαπτικόν τε και κλέπτην, και προετικόν, καί άξπαγα, καί Φιλόδωβου, καί πλεονέκτην, Ινηνή ναί ασθαλή, ναί επιθετικόν, καί άλλα πολλα και Φύσει, και επισήμη δεία) του εθ σρατηγήσοντα έχειν. παλόν δε και το τακτικόν είναι. πολύ γας διαφέρει εράτευμα τεταγμέ- 7 νον ατάκτε, ώσπες λίθοι τε καί πλίνθοι, καί ξύλα, κας πέραμος, άτάπτως μεν εξξιμμένα, έδεν χρήσιμά έςιν έπειδαν δε ταχθή πά-TW

2) Vulg. à dei.

τω μέν και επιπολής τα μήτε σηπομένος, μήτε τηκόμονα οι τε λίθοι και ο περάμος, έν μέσω δε αί τε πλίνθοι και τα ξύλα, ώσπες έν οίκοδομία συγτίθενται, τότε γίγνεται 8 πολλεάξιον κτημα ρίκία. 'Αλλά πάνυ, εθη ό νεανίσκος, / όμοιον, & Σώπρατες, εξρηπας. καί γας έν τῷ πολέμω τές τε πρώτες αρί-585 δεί τάτταν και τες τελευταίες, εν δε μέσω της χειρίσης b), ενα ύπο μέν των ά-9 γωνται, ύπο δε αύς) των ώθωνται. εί μεν τοίνυν, έΦη, και διαγιγνώσησιν σε τές άγα-रेक्षेड मध्ये पड़ेड सवमक्षेड हेर्राहिबईहर d) - हां हैहे माने τί σοι όφελος, ὧν έμαθες; ἀδὲ γὰς, εί σε είργύριον έκελευσε πρώτον μεν και τελευταΐον το κάλλισον τάττειν, έν μέσω δε το χείρισον, μη διδάξας διαγιγνώσκειν τό, τε καλον καί το κίβδηλού, εδέν αν σοι οφελος ήν. 'Αλλά μα Δί', ἔΦη, ἐκ ἐδίδαξεν, ώσε αυτές αν ήμας δέοι τές τε αγαθές κα 10 τες κακές κρίνειν. Τί εν ε σκοπεμεν, εφη, πως αν αυτών μη διαμαρτανοιμέν βελομας τοη ό νεανίσης. Εκέν, τοη, εί μεν ε) αργύριον δέοι αρπάζειν, τές Φιλαργυρωτάτες πρώτες καθισάντες, όρθως αν τάττοιμεν: έμοιγε δοκά. τί δε, τες πενδυνεύειν μέλλον-चवड, बेहब चरेड Філотінататы протактом: έτοι γέν είσιν, έφη, οί ένεκα έπαίνε πινδυ-**พ**ธบัยเ**ง**

b) Hace est acies Homerica Iliad. d', 297. sqq.

c) av non exflat in Ern, In Welf, et al. post. "wer additur.

d) Int. nadag f. šv

e) Vulg. ei μέν γαρ.

νεύειν εθέλοντες. ἐ τοίγυν ἔτοί γε άδηλοι, αλλ' ἐπιφάνεις πανταχε όντες, εὐαίρετοί ἀν εξεν. ἀτὰρ, ἔφη, πότερά σε τάττεν μόνον ΙΝ εδίδαζεν, ἢ καὶ όποι καὶ όπως χρητέδν ἐκάσω τῶν τακτέων;*) ἐ πάνυ, ἔφη. καὶ μὴν πολλά γ ἐπίν, πρὸς ἀ ἔτε τάττεν, ἔτε λέγεν**) ὡσαῦτως προσήκει. ἀλλὰ μὰ Δί, ἔφη, πάλιν τοίνυν ἐλθων ἐπανερώται ἢν γὰρ ἐπίπται, καὶ μὴ αναιδής ἢ, αἰσχυνείται, ἀργύριον εἰληναμ μὰ μὴ ἀναιδής ἢ, αἰσχυνείται, ἀργύριον εἰληνομες, ἐνδεᾶ σε ἀποπέμψασθαι.

CAPVT II.

De officio summo Imperatoris.

Έντυχων δέ ποτε ερατηγείν ήρημενω τω,
τε ενεκέν, εΦη, Ομηρον οι ει τον Αγαμεμονα
προσάγορευσα ποιμένα λαων; ***) αξαίγε ότι,
ωσπερ τον ποιμένα επιμελείσθαι βεί η όπως
σων τε εσονται αι δίες, και τα επιτήδεια εξετιν, ετω και τον ερατηγον επιμελείσθαι δεί,
όπως σωοί τε οι ερατιώται εσονται και τα
επιτήδεια εξεσι, και ε ενεκα ερατεύονται, τετο εσαι; ερατεύονται δε, ενα κρατεντες των
πολεμίων ευδαιμονές εροι ωσιν. ή τι δήποτε ε
ετως επήνεσε τον Αγαμέμνονα, ειπών

Αμφότεςου, βασιλεύς τ' άγαθος, πρατερός τ' αίχμητής;****)

*) Stobae, ταγμάτων ***) Il. β', 243. ct quod melius.

) ayen Schiiz. V. Cl. **) Il. y', 179. recepit ex Stobaeo.

αξά γε ότι αλχμητής τε καί κεατερός αν είη, έκ εί μόνος αυτός εὖ άγωνίζοιτο πρός τές πολεμίες, ἀλλ' εἰ καὶ παντί τῷ τεατοπέδω τέ-3 τε αίτιος είη; καὶ βασιλεύς αγαθός, εκ ei μόνον τε έαυτε βίε καλώς προεξήμοι, άλλ' & καί ων βασιλεύοι, τέτοις ευδαιμονίας αίτιος είη; καὶ γας βρηιλεύς αίρειται, έχ ίνα έαυτε καλώς επιμεκήται, αλλ' ένα και οί ελόμενοι διά τέτον f) εὖ πράτηωτί. καί τρατεύονται δε πάντες, ενα ο βίος αυτοϊς ώς βέλτι-इ०६ में भाष्ये हिल्लामा हैंड व्यक्तिमान महाह है है है है a ενα πεός τέτο g) αυτοες ήγεμόνες ώσι. δεί έν τον εξατηγέντα τέτο παρασκευάζειν τοῖς έλομένοις αὐτὸν σεατηγόν, και γαις έτε κάλλιον τέτε άλλο έάδιον ευξείν, έτε αίσχιον τέ έναντίβ. και ετως επισκοπών τίς είη άγα-98 ήγεμόνος άξετη, τα μεν άλλα περιήρει, κατέλειπε δε το ευδαίμονας ποιείν, ων αν ήγηтау h).

CAPVT III.

De officiis Praefesti equitum.

Καὶ ἱππαξχεῖν δε τινι ἡςημενω οἶδά ποτε αὐτὸν τοιάδε διαλεχθέντα: Έχοις ἀν, ἔΦη, ὧ νεανία, εἰπεῖν ἡμῖν, ὅτε ἐνεκα ἐπεθύμησας ἱππαςχεῖν; ἐ γὰς δὴ τἔ πςῶτος τῶν ἱππέων ἐλαύνειν. καὶ γὰς οἱ ἱπποτοξόταμ τέτε γε καίμι Ν.Δ. ἀξι-

f) Vulgo δι' αὐτὸν. g) Ern. προς τέτοις.

h) Vulg. ήγειτας.

αξιεντάι. προελαύνεσι γεν και των ίππαρχων. 'Αληθη λέγεις, έφη. 'Αλλά μην έδε τε γνωθηναί γε έπει και οί μαϊνομένοί*) γε ύπο πάντων γιγνώσποντας. 'Αληθές, έφη, 2 ακό τέτο λέγεις. 'Αλλ' άρα ότι το έππικον βιπθαικί οί ει τη πόλει βέλτιον αν ποιήσας παράδεναι; αα), είτις χρεία γίγνοιτο ίππεων, τέτων ήγέμενος άγαθε τινος αίτιος γενέθου τη πόλει; καὶ μάλα, έΦη. καὶ έτι γε νη Δί, έΦη ό Σωπράτης, καλον, έων δύνη ταῦτα ποιῆσαι. ή δε αρχήπε, εφ' ής ηρησα, εππων τε καί αμβατών εξίν. Έςι γας εν, εφη. 13, δη 3 λέξον ήμιν πρώτον τέτο, όπως διανόη τές ίππες βελτίες i) ποιήσαι; και ός, αλλά τέτο μέν, έΦη, έχ έμον οίμαι το έργον είναι, αλλά ίδία ένασον δείν τε έαυτε ίππε κ) έπιμελείεθαν Εάν έν, έφη ο Σωπράτης ημπαρέχονται 4 σοι τες ίππες, οί μεν ετω κακοποδάς, η καποσπελείς, η ασθενείς, οι δε έτως ατρόθες, Μπημελ ωσε μη δύνασθαι απολεθείν, οι δε έτως αναywyss, ws to un usvery, one av to ragns, οί δε έτω λαπτιτάς, ως τε μηδε τάξα δυνατον είναι, τί σοι τε ίππια ο Φελος ές αι; η πως δυνήση τοι έτων ήγεμενος άγαθον τι ποιήσαι την πόλιν; και ός, αλλα καλώς τε λέγεις, έφη, και πειράσομαι των επων είς το δυνατον επιμελείσθαι. τί δέ; τες ίππεας έκ ς επιχειέητεις, έφη, βελτίονας ποιήσαι; Έγω-μο Μω γε, έφη. εκέν πεώτον μέν αναβατικωτέξες μίως έπι τες ιππες ποιήσεις αυτές. Δει γεν, εφη.

^{*) 1.} σημαίνοντες 1. ση- i) Vulg. βελτίσες. μαινόμενοι conj. Schuz.

καί γαρ εί τις αυτών καταπέσοι, μάλλον αν 6 έτως σώζειτο. τι γάς, εάν πε κινδυνεύειν δέη, πότερον επάγειν της πολεμίας επί την αμμον πελεύσεις, ένθρητες είωθατε Ιππεύειν, ή πειράση τας μελέτας εν τοιέτοις ποιείσθαι χωρίδις, έν οίοις περ οί πολέμιοι γίγνονται; 7 Βέλτιον γεν, έφη Τί γάς; τε βάλλεινώς πλείς 8ς από των επιων επιμέλειαν τινα πριήση; Βέλτιον γέν, έφη, και τέτο. Απγείν δε τας ψυχάς των ἱππέων και, έξοξγίζειν πρός τές πολεμίες, είπες άλκιμωτές ες ποιείν διανενόησας; Εί δέ μή, άλλα νύν γε πειράσομας, 8 έφη Οπως δε σοι πείθοντομοί (ππείς, πεφρόντίκας τι; άνευ γάρ δη τέτε / έτε ιππων. έτε ίππεων άγαθων καὶ άλκιμων εδεν οφελος. Αληθή λεγεις, εφη. Αλλά πως άν τις μάλιςα, ὧ Σώκρατες, ἐπὶ τέτο αὐτές προτρέ-9 Valto; eneivo per ontil olda, oti er marti πράγματι οί άνθρωποι τέτοις μάλισα έθέλεσι πείθεθαί, ες αν ήγωνται βελτίσες είναι. και γάρ εν νόσω, ον αν ηγώνται Ιατριπωτατον είναι, τέτω μάλισα πείθονται καί έν πλοίω οἱ πλέοντες, ον αν πυβερνητικώτα-τον καὶ έν γεωργία, ον αν γεωργικώτατον. καί μάλα, έφη. έκεν είκος, έφη, καί έν ίππική, ός αν μαλισα είδως Φαίνητας, α δει ποιείν, τετω μάλιτα έθέλειν τες άλλες το πείθεσθαι. έὰν ἔν, ἔφη, έγω, ω Σώκεατες, βέλτισος ων αυτών δήλος ω, αρκέσει μοι τέτο είς το πείθεσθαι αὐτούς έμοί; έάν γε προς τούτο, έφη, διδάξης αυτούς, ώς το πείθεσθαί σοι κάλλιον τε νού σωτηξιώτεξον αυτοίς

αὐτοῖς ἔται. πῶς ἔν, ἔΦη, τέτο διδάξω; πολύ νη Δί, εφη, each nei σοι") δεοι διδά- alging has σκειν, ώς τα κακά των άγαθων άμείνω καί λυσιτελος εξά έςι. λέγεις, έφη, συ, τον ίπ- ΙΙ παρχον πρός τοις άλλοις έπιμελειοθρη δείν και σιωπη Ιππαρχείν; η εκ εντεθύμησος, ότι οσα τε νόμω μεμαθήκαμεν κάλλισα όντα, δί ων γε ζην επισάμεθα, ταυτα πάντα δια λόγε εμάθομεν παί εί τι άλλο παλόν μανθάνει τις μαθημά, δια λόγε μανθάνει, και οί άρισα διδάσκοντες μάλισα λόγω χρώνται, καί οί τα σπεδαιστάτα μάλισα επισάμενοι κάλλισα διαλέγονταμη η τόδε εκ έντεθύμη- 12 σαι, ως όταν γε χόρος είς εν της δε της πόλεως γίγνηται, ωσπερ ο είς Δηλού πεμπόμε-/ νος, εδείς άλλοθεν εδαμόθες τέτω εφάμιλ- Να λος γίγνεται, εδε ευανδεία εν άλλη πόλει όμοία τη ένθάδε συνάγεται, Τάληθη λέγεις, έφη. αλλα μην έτε εύφωνία τοσετον διαφέ- 13 gεσιν 'Aθηναίοι των απων χέτε σωμάτων μεγέθει παι έωμη , οσον Φιλοτιμία, ηπες μάλισα παροξύνει προς τα καλα και έντιμαι αληθές, έφη, καὶ τέτο. ἐκέν οἴα, ἔφη, 14 καί τε ίπτικε τε ένθάδε εί τις έπιμεληθείη, ως πολύ αν και τέτο διενέγχοιεν των αλλων οπλων τε καί εππων παρασκεύη, καί ευταξία, και τῷ ἐτοίμως λινδυνεύειν προς τές πολεμίες, ει νομίσειαν ταυτά ποιέγτες έπαίνε και τιμής τεύξες θαι, είκος γε, νέφη. μη 15 τοίνυν βανεί, έφη, άλλα πειςω της ανδεας *) Legendum os.

έπὶ ταῦτα προτάεπειν, ἀΦ' ὧν αὐτός τε ώΦεμος ληθήση, καὶ οἱ ἀίλοι πολίται διὰ σέ. ἀίλα νη Δία πειράσομαι, έΦη.

CAPVT IV.

Bonum choragum et oeconomum posse etiam esse bonum Imperatorem.

Ίδων δέ ποτε Νικομαχίδην έξ άξχαιζεσιών απιόντα, ήρετο: τίνες, ω Νικομαχίδη, seathyol henvia; naj os, ह yae, हिंग, & Σώνρατες, τοιβτοί είσιν Αθηναζοι, ώς ε έμε μεν έχ είλοντο, ος έκ καταλόγε σρατευόμενος γιατατέτειμβίας, παι λοχαίζων, παι ταξιαξχών, και τραυμάτα ύπο των πολεμίων τοσαῦτα έχων (άμα δε τὰς έλας) τῶν τραυμάτων απογυμνεμένος επεδείκνυεν 'Αν-/ τισθένην δε, έφη, είλοντο, τον έτε ζπλίτην πώποτε τρατευσάμενον, έντε τοις Ιππευσιν έδεν περίβλέππου ποιήσαντα, έπις άμενον τε ว ลักโด ชิงียง ที่ หยูทุนสาน ธบกิล ที่ยาง ชินซึง, อัติท อั Σωπεάτης, τέτο μεν άγαθον, έίγε τοῖς τρατιώταις εκανός έξαι τα επιτήδεια πορίζειν. να γάς οι εμποείτ, έφη ο Νιπομαχίδης, χεήματα συλλέγεω ξκανοί είσιν άλλ έχ ένεκα 3 τέτε και εράτηγείν δύναιντ άν. Και ό Σωπράτης έφη, άλλα που φιλόνικος Αντισθένης ές Ιν, δ ς εατηγώ προσείναι επιτήδειον ες ιν. εχ όρας, ότι παι όσανις πεχορήγηκε, πάσι τοίς χοροίς νενίκηκε; μα Δί, εφη ο Νικομαχίδης, αλλ΄ έδεν ομοιόν έξιν χορέ τε και ξουymanurling TEU-

τεύματος περεξάναι. και μην, εφη ο Σωκρά- Δω της, εδε ωδης Νέλο Αντιθένης, εδε χορών 4 διδασκάλνας έμπειρος ών, ομως εγένετο ίνα- Lounds νος ευρείν της πράτισης ταυτα. भव्य हैं क्र seatia έν, έφη ο Νικομαχίδης, άλλες μέν ευρήσει τές τάξοντας ανθ έσυτε, άλλες δε τες μαχομένες. ένεν, έφη ο Σωκράτης, 5 έαν γε και έν τοις πολεμικοίς της πρατίτης, ωσπερ έν τοις χορικοις έξευρίσκηται,") και προ- βανιση" αιείται, είκοτως αν και τέτε νικηφόρος είη νή και δαπανάν δ' αυτον είκος μάλλον αν εθέλειν. Αγλ. γου είς την ξύν όλη τη πόλει των πολεμικών νίκην, η eis την ξύν τη Φυλή των χοςινών. λέγεις 6 συ, έφη, ω Σώνεατες, ώς τη αυτή ανδρός τη του Μα έτι χορηγείν τε καλώς και τρατηγείν; λέγω έγωγ, έφη, ώς χρτε αν τις προς απεύή, εαν γιγνώση τε ων δεί, παι ταυτα, πορίζεοθαι δύ-णाम्य, वंशवरें वेंग लंग महर्जिंगाई। से मह Xoεξ, εί τε οίαε, εί τε πόλεως, εί τε σρατεύματος προσατεύοι Ι). καί ὁ Νικομαχίδης, 7 μα Δί, έφη, δ Σώνςατες, έν αν ποτε άμην έγώ σε ακέσα, ώς αγαθοί οἰκονόμοι αγαθοί του/1. σεατηγοί αν είεν. ίθι δή, εφη, έξετάσωμεν τὰ ἔργα έκατέρε αὐτῶν, εγα ρέδομεν, πό-τερον τὰ αὐτα εξιν, η διαφέρει τι. Τάνυ γε, έφη. ένεν, έφη, το μεν τες άςχομενες και & τημό85 τε καὶ εύπειθεις έαυτοῖς παρασκευά-देला विभिन्तरहिला हिंग हिंगू में या मार्थीय हिंगा. मां है , में महामारा हमते हैं हमामार्थिक मह्यमτων; καὶ τέτο, ἔφη. καὶ μην καὶ τὸ τές κα-

^{*)} έξευρίση τε καί π. 1) Vulg. προςατεύει. correxit Valken.

κες πολάζειν, και τες άγαθες τιμάν, άμ-Φοτέροις οίμαι προσπαείν, πάνυ μεν εν, εΦη, 9 το δε τες υπημόες ευμενείς ποιείσθαι, πως צו καλον αμφοτέροις; και τέτ, έφη. συμμά-मिन्सि है के प्रथे Bond 85 मिट्ठिं वंपहर नेथा म हिलाहाँ दरा συμφέρειν αμφοτέροις, η ε; πάνυ μεν εν, έφη. αλλα φυλαλτικές των όντων εκ αμφοτέρες εναι προσημεί, σφόδρα γ', έφη. εκεν και έπιμελείς και Φιλοπόνες αμΦοτέρες είναι προσή-10 και περί τα αύτων έργα. ταυτα μέν έν, έφη, πάντα όμοίως άμΦοτέρων έςίν άλλα, τὸ μάχεσθα, εκέτι άμφοτέρων. άλλ έχθεοί γε τοι άμφοτέξοις γίγνοντομ; καὶ μάλα έφη, τετό γε. έκεν το περιγένεσ θαι τέτων αμθοτέ-ΙΙ ροις συμφερεί; πάγγογο, έφη άλλ ένεινο πα-Μυγ είεις, αν δέη μαχευ θα, τί ωφελήσει ή οίπονομική; ένταυθα δή πε και πλείτον, έΦη. δ γαρ αγαθός οἰπονόμος, είδως, ότι εδεν ετω λυσιτελές τε καὶ κερδαλέον έξιν, ώς το μαχότις μενον τες πολεμίζε γικών, εδε έτως αλυσίτε λές τε και ζημιώδες ως το ήττα θαι, προθύμως μέν τα πρός το νικάν συμΦέροντα ζητή-/ σει και παρασκευάσεται, επιμελώς ρε τα πρός το ήττασθα Φέροντα σπεψετιμικαί Φυλάξεται, ένεργως δ΄ αν την παρασλευήν όρα ขึ้นทุรเหทุ่ง ซีฮลง, แลงค์รรุษ ซึ่ง ทุนเรล อิธิ ระτων, εάν απαςασπεύσε ή, Φυλάξεται συνάπομαχίδη, των οίκονομικών ανδεών, η γας των ίδιων επιμελεια πλη σει μόνον δια Φερειπης των αξινών, τα δε άλλα παροπλήσια έχει το μέγισον, ότι έτε άνευ ανθεώπων εδετέρα

LIBER TERTIVS. CAP. V. 101

γίγνεται, έτε δι άλλων μεν άνθεώπων τὰ ίδια πράττεται, δι άλλων δε τὰ κοινά. ἐ γὰρ άλλοις τισὶν ἀνθεώποις οἱ τῶν κοινῶν ἐπιμελόμενοι χεῶνται, ἢ οἶσπερ τὰ ίδια οἰκονομεντες, οἶς οἱ m) ἐπιπάμπλοὶ χρήσθαι καὶ τὰ ίδια καὶ τὰ κοινὰ καλῶς πράττεσιν. οἱ δὲ μὴ ἐπιπάμμενοι, ἀμφοτέρωθι πλημμελέσιν.

ellh

CAPVT V.

De revocandis ad prissinam fortitudinem Atheniensibus.

Περικλεί δε ποτε, τῷ τᾶ πανυ Περικλέας υἱῷ, διαλεγόμενος, ἐγώ τοι, ἔφη, ῷ Περίκλεις, ἐλπίδα ἔχω, σᾶ σρατήγηταντος/αμείνω τε καὶ ἐνδοζοτεραίν την πόλιν εἰς τὰ πολεμικὰ ἔσεσθαι, καὶ τῶν πολεμίων κρατήσειν. καὶ ὁΠερικλής, βαλοίμην ἀν, ἔφη, ῷ Σώκρατες, ὰ λέγεις ὅπως δὲ ταῦτα γενοιτ ἀν, ἐ δύναμαι γνῶναι. βάλει ἔν, ἔφη ὁ Σωκράτης, διαλογιζόμενοι περιμαύτων επισκοπῶμεν, ὅπα ἤδη τὸ δυνατόν ἔτὶν; βάλομαι, ἔφη. ἀκᾶν 2 οἶσθα, ἔφη, ὅτι πλήθει μὲν ἐδὲν μείας εἰσὶν Αθηναῖοι Βοιωτῶν; οἶδα γὰς, ἔφη. σώματα δὲ ἀγαθὰ καὶ καλὰ πότερον ἐκ Βοιωτῶν οἴες πλείω ἀν ἐκλεκχθηναί, ἡ ἔξ Αθηνῶν ἔ); ἐδὲ ταῦτη μοι δοκᾶσι λείπεσθαί εὐμενεσερας δὲ ποτέρας ἐαυτοῖς εἰναι νομίζεις; Αθηναίας ἔγω

m) οίς οἱ e certissima *) 'Αθηναίων reposu-Ernesti τε πάνυ conje- it Schiiz. V. Cel. Stura. Vulgo όσοι.

many youther γε Βοιωτων μέν γας ποιλοί πλεονεπτούμενοι 14. บัทอ Θηβαίων δυσμενώς αυτοίς έχεσίν 'ASn-3 νησι δε έδεν όςω τοιέτου. 'Αλλα' μην Φιλοτιμότατοί γε και ΦιλοΦρονέσατοι πάντων είσλ, άπες έχ ήκισα παςοξύνει κινδυνεύειν ύπες εὐδοξίας τε καὶ πατρίδος. ἐδὲ ἐν τέτοις Αθηναΐοι μεμπτοί. Και μην προγόνων γε καλά έγρα επ έςιν, οίς μείζω καί πλείω ύπάρχει η Αθηναίοις. ῷ πολλοί ἐπαιρόμενοι προτρέπονταί τε άρετης έπιμελείσθαι, καί 4 άλκιμοι γίγνεσθαι. Ταῦτα μὲν ἀληθῆ λέγεις πάντα, ὧ Σώπρατες άλλ' όρᾶς, ὅτι ἀφ' δ ήτε συν Τολμίδη των χιλίων έν Λε-Βαδεία συμφορά εγένετο, και ή μεθ Ίπποπράτες επί Δηλίω, εκ τέτων τεταπείνωτας μεν ή τῶν Αθηναίων δόξα πρός τές Βοιωτες, επήςται δε το των Θηβαίων Φεόνημα πρός της Αθηναίης ως Βοιωτοί μεν, οί πρόσθεν έδ έν τη έαυτων τολμώντες 'Αθηναίοις άνευ Λαπεδαιμονίων τε καί των άλλων Πελοποννησίων ἀντιτάττεσθα, νῦν ἀπειλέσιν αύτοι καθ' αύτες έμβαλείν είς την 'Αττικήν 'Αθηναΐοι δέ, οἱ πζότεζον, ότε Βοιωτοί μόνοι εγένοντο, πος θεντες την Βοιωτίαν, Φο-Βενται. μη Βοιωτοί δηώσωσι την Αττικήν. 5 και ό Σωπεάτης, άπλ' αισθάνομαι μέν, έφη, ταῦτα έτως έχοντα δοκεί δέ μοι ανδεί άγαθω άγχοντι νῦν εὐαρεσκοτέρως διακείοθας ή πόλις. το μεν γας θάςσος αμέλειαν τε καί έαθυμίαν, καί απείθειαν εμβάλλει, δ δε φόβος προσεκτικωτέρες τε και εύπειθε-6 τέρ85, καὶ εὐτακτοτέρ85 ποιεί. τεκμήραιο δ' άν

αν τέτο και από των έν ταις ναυσίν. - όταν μέν γάρ δήπε μηδέν Φοβώνται, μετοί είσιν αταξίας σταν δε ή χειμώνα ή πολεμίες η) δείσωσιν, 8 μόνον τα κελευόμενα πάντα ποιδσιν, αλλά και σιγώσι καραδοκέντες τὰ προσαχθησόμενα, ώσπες χοςευταί. αλλά μήν, 7 έφη ο Πεςικλής, είγε νῦν μάλισα πείθοιντο, ώρα αν είη λέγειν, πως αν αυτές προτρεψαίμεθα πάλιν άνερεθισθήναι της άρχαίας άρετης τε καί ευκλείας καί εύδαιμονίας. έκεν, έφη ο Σωπράτης, εί μεν έβελομεθα \$ χεημάτων αυτες, ών οἱ άλλοι είχον, άντιποιείσθαι, αποδεικνύντες αυτοίς ταυτα πατεῷά τε όντα καὶ πεοσήποντα, μάλισα ἀν έτως αύτες έξορμώμεν άντέχεσθαι τέτων. έπει δε τέ μετ αρετής πρωτεύειν αυτές επιμελείσθαι βελόμεθα, τέτ' αὖ δειπτέον έκ παλαίδ μάλιτα πεοσήπον αυτοίς καί ώς τέτε επιμελέμενοι, πάντων αν είεν κράτισοι. πως εν αν τετο διδάσκοιμεν; οίμαι μέν, εί 9 τές γε παλαιοτάτες, ὧν άνεομεν, προγόνες αυτών αναμιμνήσκοιμεν αυτές, ακηκοότας, αρίσες γεγονένου. άρα λέγεις την των θεών 10 πείσιν, ην οί πεεί Κέπεοπα δι άξετην έπειναν; λέγω γαρ και την Έρεχθέως γε τρο-Φην και γένεσιν), και τον πόλεμον τον επ εκείνε γενόμενον πρός τες έκ της έχομενης Ήπειgs πάσης, και τον ¿Φ' Ήρακλειδών πρὸς τές έν Πελοποννήσω, και πάντας της επί Θησέως πολεμηθέντας, έν οίς πάσιν εκείνοι δη-G 4 Schere Ao

n) Vulg. πολέμες: *) Schüz. V. Gel. in textum recepit Leisneri conj. ξένισιν. cf. Diodor. Sic. I. 29.

thei

1. ay.

0

λοι γεγόνασι τῶν καθ εάυτης ἀνθεώπων 11 ἀξισεύσαντες. εἰ δὲ βέλει, ἀ ὕσεξον οἱ ἐκείνων μὲν ἀπόγονοι, ἐ πολυ δὲ προ ἡμῶν γεγονότες, ἔπραξαν, τὰ μὲν αὐτοὶ καθ ἑαυτης ἀγωνιζόμενοι πρὸς τῆς Ευξώπης μέχρι Μακεδονίας, καὶ πλείσην τῶν προγεγονότων δύναμιν καὶ ἀΦορμὴν κεκτημένες, καὶ μέγισα ἔξγα κατειργασμένες, τὰ δὲ καὶ μετὰ Πελοποννησίων ἀξισεύοντες καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν, οἱ δὴ καὶ λέγονται πολυ

12 διενεγαείν των καθ' έαυτες ανθεώπων. λέγονται γαις, εφη. τοιγαρείν πολλών μεν μετανας άσεων εν τη Ελλάδι γεγονυιών, διέμειναν εν τη έαυτών, πολλοί δε, ύπεις δικαίων άντιλεγοντες, επέτεεπον εκείνοις, πολλοί δε ύπο αρειττόνων ύβριζόμενοι, κατέφευγον πρός

13 ένείνες. καὶ ὁ Περικλής, καὶ θαυμάζω γε, ἔφη, ὧ Σώκρατες, ἡ πόλις ὅπως ποτ' ἐπὶ τὸ χεῖρον ἔκλινεν. ἐγὼ μὲν οἶμαι, ἔφη ὁ Σωκράτης, ὥσπερ καὶ ἄλλοι τινὲς, διὰ τὸ πολύ ὑπερενεγνεῖν καὶ κρατισεῦσαι, καταξράθυμήσαντες ὑσερίζεσι τῶν ἀντιπάλων, ἔτω καὶ ᾿Αθηναίες πολύ διενεγκότας ἀμελήσαι

14 έαυτων, καὶ διὰ τῆτο χείρης γεγονέναι. νῦν ἔν, ἔφη, τί ἀν ποιᾶντες ἀναλάβοιεν την ἀρχαίαν ἀρετήν; καὶ ὁ Σωκράτης, ἐδὲν ἀπόκουψον δοκεῖ μοι εἶναι ἀκλ εἰ μεν εξευρόντες τὰ τῶν προγόνων ἐπιτηδεύματα, μηδεν χείρον ἐκείνων ἐπιτηδεύοιεν, εδὲν ἀν χείρης ἐκείνων γενέσθαι εἰ δὲ μη, τές γε νῦν πρωτεύοντας μιμέμενοι, καὶ τέτοις τὰ αὐτὰ ἐπι-

επιτηδεύοντες, όμοίως μεν τοίς αύτοις χρώmevor, 88èv av xeiges exeivav elev el 8' emineλέσερον, παι βελτίες. λέγεις, έφη, πορέω 15 πε είναι τη πόλει την καλοκάγαθίαν. πότε γάς έτως Αθηναΐοι, ώσπες Λαπεδαιμόνιοι, ή πρεσβυτέρες αιδέσονται, οί από των πατέεων δεχονται καταφεονείν των γεραιτέρων, ή ชิพนลธนท์ช8ชเท ซีซพร, อใ ซี นององ ฉบับอโ ยบิธิรู้ในร άμελεσιν, άλλα και των έπιμελεμένων καταγελωσι; πότε δε έτω ο) πείσονται τοῖς άρχε- 16 σιν, οἱ καὶ ἀγάλλονται ἐπὶ τῷ καταΦερνεῖν των άρχόντων; η πότε έτως όμονοήσεσιν, οί γε αντί μεν τε συνεργείν έαυτοίς τα συμφέροντα, έπηρεάζεσιν άλλήλοις, και Φθονέσιν έαυτοις μάλλον ή τοις άλλοις άνθρώποις, μάλισα δε πάντων έν τε ταις ίδίαις συνόδοις και ταις ποιναίς διαφέρουτας, πας πλείτας δίπας άλλήλοις δικάζονται, και περοαιέχνται μαϊλον έτω περδαίνειν ἀπ' ἀλλήλων, ἢ συνωΦελέντες αύτες, τοις δε ποινοίς ώσπες αλλοτρίοις χρώμενοι, περί τέτων αὖ μάχονται, και ταῖς εἰς τὰ τοιαῦτα δυνάμεσι μάλισα χαίζεσιν εξ 17 ών πολλή μεν άπειρία*) και κακία τη πολειεμ-Φύεται, πολλή δέ έχθεα και μίσος αλλήλων τοίς πολίταις έγγίνεται. δι ά έγωγε μάλα Φοβεμαι ακὶ, μή τι μείζον, η ώσε Φέρειν δύνασθαι, κακόν τη πόλει συμβή. μηδαμώς, 18 έφη ο Σωνεάτης, ὧ Περίηλεις, έτως ήγε άνηκέτω πονηρία νοτείν Αθηναίες. έχ όρας, ώς εύταντοι μέν είσιν έν τοις ναυτικοίς, ευτάντως δ' έν τοῖς γυμνικοῖς ἀγῶσι πείθονται τοῖς

o) Vulgo ετοι. *) ἀπειρουαλία conj. Hindenb.

έπισάταις, έδενῶν δὲ καταδεέσερον ἐν τοῖς χο19 ροῖς ὑπηρετεσι τοῖς διδασκάλοις; τετο γάρ
τοι, ἔΦη, καὶ θαυμασόν ἐσι, τὸ τες μὲν τοιετες πειθαρχείν τοῖς ἐΦεσῶσι, τες δὲ ὁπλίτας
καὶ τες ἱππεῖς, οἱ δοκεσι καλοκάγαθία προκεκρίσθαι τῶν πολιτῶν, ἀπειθεσάτες εἶναι

20 πάντων. καὶ ὁ Σωκράτης ἔΦη, ἡ δὲ ἐν ᾿Αρείω πάγω βελὴ, ὧ Περίκλεις, ἐκ ἐκ τῶν δεδοκιμασμένων καθίταται; καὶ μάλα, ἔΦη. οἴ σθα ἔν τινὰς, ἔΦη, κάλλιον, ἢ νομιμώτερον, ἢ σεμνότερον, ἢ δικαιότερον τάς τε δίκας δικάζοντας, καὶ τάλλα πάντα πράττοντας; ἐ μέμΦομαι, ἔΦη, τέτοις. ἐ τοίνυν, ἔΦη, δεῖ ἀθυμεῖν, ὡς ἐκ εὐτάκτων ὄντων ᾿Αθηναίων.

21 καὶ μὴν ἔν γε τοῖς σρατιωτικοῖς, ἔφη, ἔνθα μάλισα δεῖ σωφρονεῖν τε καὶ εὐτακτεῖν καὶ πειθαρχεῖν, ἐδενὶ τέτων προσέχεσιν. ἴσως γὰρ, ἔφη ὁ Σωκράτης, ἐν τέτοις οἱ ἤκισα ἐπισάμενοι ἀρχεσιν αὐτῶν. ἐχ' ὁρᾶς, ὅτι κιθαρισῶν μὲν, καὶ χορευτῶν, καὶ ὀρχησῶν ἐδὲ εἰς ἐπιχειρεί ἀρχειν μὴ ἐπισάμενος, ἐδὲ παλαισῶν, ἐδὲ παγκρατιασῶν ἀλλα πάντες, ὅσοι τέτων ἀρχεσιν, ἔχεσι δεῖξαι, ὁπόθεν ἔμαθον ταῦτα, ἐφ' οἶς ἐφεσᾶσι' τῶν δὲ σρα-

32 τηγών οί πλεισοι αυτοσχεδιάζεσιν; ε μέν τοι σέ γε τοιετον έγω νομίζω είναι, άλλ' οίμαι σε εδεν ήττον έχειν είπειν, όπότε σε ατηγείν, ή όπότε παλαίειν ής ξω μανθάνειν. και πολλα μεν οίμαι σε των πατεφων σε ατηγημάτων παρειληφότα διασώζειν, πολλα δε πανταχόθεν συνενηνοχέναι, όπόθεν οδόν τε ην μαθείν τι

33 ώφελιμον είς εξατηγίαν. οίμαι δέ σε πολλά μεςι-

LIBER TERTIVS. CAP. V. 107

μεριμνάν, όπως μη λάθης σεαυτόν άγνοων τι των είς σρατηγίαν ώΦελίμων, καί εάν τι τοιδτον αίσθη σεαυτόν μη είδότα, ζητών τες έπισαμένες ταύτα, έτε δώρων έτε χαρίτων Φειδόμενον, όπως μάθης παρ' αὐτῶν, ά μη ἐπίσασαι, καὶ συνεργές άγαθές έχης. καὶ ὁ 24 Περιπλής, & λανθάνεις με, ω Σώπρατες, έφη, ότι εδ' ολόμενός με τέτων έπιμελείσθα, ταῦτα λέγεις, αλλ' έγχειρών με διδάσκειν, ότι τον μέλλοντα ερατηγείν τέτων απάντων έπιμελεισθαι δεί. ομολογω μέν τοι κάγω σοι ταῦ- 25 τέτο δ', έφη, ω Περίκλεις, κατανενόηνας, ότι πεόνειται της χώρας ημών όρη μεγάλα, καθήκοντα έπι την Βοιωτίαν, δι ών είς την χώραν είσοδοι σεναί τε και προσάντεις είσι, και ότι μέση διέζως αι όρεσιν έρυμνοίς. καὶ μάλα, έΦη. τί δε γε *) εκείνο ακήκοας, 26 ότι Μυσοί και Πισίδαι έν τη βασιλέως χώρα κατέχοντες έξυμνα πάνυ χωρία, και κέφως ωπλισμένοι, δύνανται πολλά μεν την βασιλέως χώραν καταθέοντες κακοποιείν, αύτοι δε ζην ελεύθεροι; και τέτο γε, έΦη, ακέω. Αθηναίες δ' έκ αν οίει, έφη, μέχει της έλα- 27 Φεας ήλικίας ώπλισμένες κεΦοτέροις οπλοις, καί τα πεοκείμενα της χώεας όξη κατέχοντας, βλαβερές μεν τοις πολεμίοις είναι, μεγάλην δε πεοβολήν τοις πολίταις της χώεας κατεσκευάσθαι; και ό Περικλής, πάντ οίμαι, έφη, ὧ Σώκρατες, καὶ ταῦτα χρήσιμα εἶναι. εί τοίνυν, έφη ο Σωκράτης, αρέσκει σοι ταυ- 28

^{*)} τί δε; γε Leuncl. τί δε συ εκ. Parif. unde Schiz. V. Cl. τί δε; σύ γ' εκείνο edidit.

τα, ἐπιχείρει αὐτοῖς, ὧ άρισε. ὅ, τι μεν γὰρ ἀν τετων καταπράξης, καὶ σοὶ καλον εσα, καὶ τῆ πόλει ἀγαθόν ἐὰν δε τι άδυνατῆς, ἐτε τὴν πόλιν βλάψεις, ἔτε σαυτόν καταισχυνεῖς.

CAPVT VI.

Glauconem a capessenda republica avertir.

Γλαύμωνα δε του Αρίσωνος (οτ επεχεί-פני לחנות של ביני בינו לעונטי הפסקמדביניי דוק היםλεως, εδέπω είχοσιν έτη γεγονώς) όντων άλλων οίπειων και Φίλων, έδεις ηδύνατο παθται έλος πόμενον τε από τε βημάτος και καταγέλα-... σον όντα Σωκράτης δε, εύνες ών αυτώ, δια τε Χαρμίδην τον Γλαύπωνος παι δια Πλάτωνα, 2 μόνος έπαυσεν. έντυχών γάρ αύτω, πρώτον μέν είς το έθελησος απέειν, τοιάδε λέξας, νατέσχεν ω Γλαύκων, έφη, προςατεύειν ημίν διανενόησαι της πόλεως; έγωγ, έφη, ώ Σώπρατες. νη Δί, έφη, καλον γαρ, είπερτι καί άλλο των εν ανθεώποις. δήλον γάς, ότι έαν τέτο διαπράξη, δυνατός μεν έση αύτος τυγχάνειν, ότε αν έπιθυμης, ίμανος δε τές Φίλες ώΦελειν επαρείς δε τον πάτρωον οίνον, αυξήσεις δε την πατρίδα, ονομασός δ' έση, πεωτον μεν έν τη πόλει, έπειτα δ' έν τη Έλλάδι, ἴσως δ', ώσπες Θεμισοκλής, καὶ έν τοῖς βαεβάροις όπε δ' αν ής, πανταχέ περίβλεπτος έση. ταῦτ' ἐν ἀκέων ὁ Γλαύκων 3 έμεγαλύνετο, και ήδεως παρέμενε. μετά δέ ταῦτα ὁ Σωηράτης, ἐκετ, ἔφη, τέτο μέν, ῶ Γλαύκων, δήλον, ότι είπες τιμάσθαι βέλει, ώΦελητέα σοι ή πόλις έςίν; πάνυ μέν έν, έφη. πεός θεων, έφη, μη τοίνυν αποπεύψη, αλλ είπε ήμιν, εκ τίνος άξξη την πόλιν εύεργετείν; επεί δε ο Γλαύκων διεσιώπησεν, ώς αν 4 τότε σκοπών, όπόθεν άξχοιτο άξ, έφη ό Σωπράτης, ώσπες, Φίλε οίπον εἰ αὐξῆσαι βέλοιο, πλεσιώτερον αυτον έπιχειροίης αν ποιείν, έτω και την πόλιν πειράση πλεσιωτέραν ποιήσαι; πάνυ μεν εν, έφη. έκεν πλεσιω- 5 τέρα γ αν είη, προσόδων αυτή πλειόνων γενομένων; είκος γεν, έφη. λέξον δή, έφη, έκ τίνων νῦν αὶ πρόσοδοι τη πόλει, καὶ πόσαι τινές είσι; δήλον γάς, ότι έσκεψαι, ενα, εί μέν τινες αυτών ένδεως έχεσιν, εκπληρώσης. εί δε παραλείπονται, προσπορίσης. αλλά μα 6 Δί, έφη ο Γλαύνων, ταυτά γε εκ επέσκεμμαι. αλλ' εί τέτο, έφη, παζέλιπες, τάς γε δαπάνας της πόλεως ημίν είπε. δήλον γας, οτι και τέτων τας περιττάς άφαιρείν διανοή. αλλά μα τον Δί, έΦη, έδε προς ταυτά πω έσχόλασα. ἐκᾶν, ἔΦη, τὸ μὲν πλεσιωτέζαν την πόλιν ποιείν αναβαλέμεθα πως γας οίον τε μη είδοτα γε τὰ ἀναλώματα καὶ τὰς προσόδες, επιμεληθήναι τέτων; άλλ, ω Σώκρα-7 τες, εφη ο Γλαύνων, δυνατόν εςι και από πολεμίων την πόλιν πλετίζειν. νη Δία σφόδεα γ', έΦη ὁ Σωνράτης, ἐάν τις αὐτῶν κρείττων ή ήττων δε ών, και τα οίκεια προσαποβά-

8 ποβάλοι ἄν. άληθη λέγεις, ἔφη. ἐκᾶν, ἔφη, τόν γε βελευσόμενον, πρὸς ἕς τινας δεῖ πολεμεῖν, τήν τε τῆς πόλεως δύναμιν καὶ τὴν τῶν ἐναντίων εἰδέναι δεῖ, ἐνα, ἐαν μὲν ἡ τῆς πόλεως κρείττων ἢ, συμβελεύη ἐπιχειρεῖν τῷ πολέμω: ἐαν δὲ ἤττων τῆς p) τῶν ἐναντίων,

9 εὐλαβεῖθαι πείθη. ὀρθῶς λέγεις, ἔφη. πρῶτον μὲν τοίνυν, ἔφη, λέξον ἡμῖν τῆς πόλεως τήν τε πεζικὴν καὶ τὴν ναυτικὴν δύναμιν, εἶτα τὴν τῶν ἐναντίων. ἀλλα μὰ τὸν Δί, ἔφη, ἐκ ἀν ἔχοιμί σοι ἔτως γε ἀπὸ σόματος εἰπεῖν. ἀλλ εἰ γέγραπταί σοι, ἔνεγκε, ἔφη· πάνυ

10 γὰς ἡδέως ἀν τέτο ἀκέσαιμι. ἀλλὰ μὰ τὸν Δί, ἔΦη, ἐδὲ γέγραπταί μοι πω. ἐκεν, ἔΦη, καὶ περὶ πολέμε συμβελεύων τήν γε πρώτην ἐπισχήσομεν ἴσως γὰς καὶ διὰ τὸ μέγεθος αὐτῶν, ἄρτι ἀρχόμενος τῆς προσατώας, ἔπω ἐξήτακας. ἀλλά τοι περί γε Φυλακῆς τῆς χώρας οἶδ' ὅτι σοι μεμέληκεν, καὶ οῖθα, ὁπόσαι τε Φυλακαὶ ἐπίκαιροί ἐσι, καὶ ὁπόσαι μή ἐσι καὶ τὰς μὲν ἐπικαίρες Φυλακὰς συμβελεύσεις q) μείζονας ποιείν, τὰς δὲ περιττὰς ἀφαιτιρείν, νὰ Δί, ἔΦη ὁ Γλαύκων, ἀπάσας μὲν

11 ρείν. νη Δί, έφη ο Γλαύνων, απάσας μεν εν έγωγε, ένεκα γε τε έτως αὐτας φυλάττεθα, ως ε καὶ επτεθα τα *) ἐκ τῆς χώρας. ἐαν δέ τις αφέλη γ΄, ἔφη, τὰς φυλακάς, ἐκ οἴει καὶ ἀρπάζειν ἐξεσίαν ἔσεοθα τῷ βελομένω; ἀτὰς, ἔφη, πότερον ἐλθων αὐτὸς ἐξήτακας τέτο, ἢ πῶς οἶθα, ὅτι κακῶς φυλάτ

TOVTOY;

*) των edid. Schüz. V. Cl.

p) Vulgo fine της. q) Vulg. συμβελεύειν.

LIBER TERTIVS. CAP. VI. 111

τονται; είκαζω, εΦη. έκεν, έΦη, και περί τέτων, όταν μηκέτι είκαζωμεν, αλλ' ήδη είδωμεν, τότε συμβελεύσομεν. ἴσως, ἔφη ὁ Γλαύκων, βέλτιον. Είς γε μην, έφη, ταργύρια τ) 12 οίδ', ότι έκ άΦιξαι, ως έχειν είπειν, διότι νῦν ελάττω, η πρόσθεν, προσέρχεται αυτόθεν. έγας εν έλήλυθα, έφη, και γας νή Δί, έΦη ο Σωπράτης, λέγεται βαρύ το χωβίον είναι, ώσε όταν περί τέτε δέη συμβελεύειν, αυτη σοι ή πρόφασις άρκεσει. σκώπτομαις), έφη ο Γλαύκων. αλλ έκείνε γε τοι, έφη, οίδ 13 οτι εκ ημέληκας, αλλ έσκεψαι, πόσον χρόνον ίκανός έτιν ό έκ της χώρας γιγνόμενος σίτος διατρέφειν την πόλιν, και πόσε είς τον ένιαυτον προσδέεται, ενα μή τετό γε λάθη σέ ποτε η πόλις ένδεης γενομένη, αλλ είδως, έχης ύπες των αναγκαίων συμβελεύων τη πόλει βοηθείν τε, και σώζειν αυτήν. λέγεις, έφη ό Γλαύκων, παμμέγεθες πράγμα, είγε καί των τοιέτων επιμελείσθαι δεήσει. αλλά μεν 14 τοι, έφη ο Σωκράτης, εδ' αν τον έαυτε ποτε οίπον παλώς τις οίπησειεν, εί μη πάντα μέν είσεται, ων προσδέεται, πάντων δε επιμελόμενος εππληρώσει. αλλ' έπει ή μεν πόλις έκ πλειόνων ή μυρίων οἰκιῶν συνέτηκε, χαλεπόν δέ έτιν άμα τοσέτων οίνων έπιμελείσθα, πῶς έχ΄ ένα, τὸν τε θείε, πεωτον ἐπειεάθης αὐξήται; δέεται δέ. καν μεν τέτον δύνη, και πλείοσιν επιχειεήσεις. ένα δε μη δυνάμενος ώφελησα, πως αν πολλές γε δυνηθείης; ωσ-

r) τάργυρεία Ern. s) Vulg. σπέπτομα, Quod devid. ad II. 5, 2. dimus Bessarion legit in Cod. suo.

πες εί τις εν τάλαντον μη δέναιτο Φέςειν, πως ε Φανεςον, οτι πλείω γε Φέςειν εδ' επιχειςη-

15 τέον αὐτῷ; ἀλλ΄ ἔγωγ΄, ἔΦη δ Γλαύνων, ώΦελοίην ἀν τὸν τᾶ θέι οἶκον, εἴ μοι ἐθέλοι πείθεσθαι. εἶτα, ἔΦη δ Σωνεάτης, τὸν θεῖον ἐ δυνάμενος πείθειν, 'Αθηναίες πάντας μετὰ τᾶ θείε νομίζεις δυνήσεσθαι ποιῆσαι πείθε-

16 σθα σοι; Φυλάττε, ἔΦη, ὧ Γλαύκων, ὅπως μη τε εὐδοξεῖν ἐπιθυμῶν εἰς τεναντίον ἔλθης. ἢ εχ ὁρᾶς, ὡς σΦαλερόν ἐςι τὸ, ἀ μη οἶδέ τις, ταῦτα λέγειν ἢ πράττειν; ἐνθυμε δὲ τῶν ἄλων, ὅσες οἶσθα τοιέτες, οἶοι Φαίνονται καὶ λέγοντες, ἀ μη ἴσασι, καὶ πράττοντες, πότερά σοι δοκεσιν ἐπὶ τοῖς τοιέτοις ἐπαίνε μᾶλλον ἢ ψόγε τυγχάνειν, καὶ πότερον θαυμάζεσθαι μᾶλλον ἢ κατα-

17 Φεονεϊσθαι ενθυμε δε και των ειδότων ο, τι τε λέγεσι και ο, τι ποιεσι και, ως έγω νομίζω, ευξήσεις εν πάσιν έξγοις τες μεν ευδοκιμέντας τε και θαυμαζομένες, έκ των μάλισα επισαμένων όντας, τες δε κακοδοξέντας τε και καταφερονεμένες, έκ των

18 ἀμαθεςάτων. εἰ δν ἐπιθυμεῖς εὐδοκιμεῖν τε καὶ θαυμάζεσθαι ἐν τῆ πόλει, πειςῶ κατεςγάσασθαι ὡς μάλιτα τὸ εἰδέναι, ἀ βέλει πειξάττειν ἐὰν γὰς τέτω διενεγκών τῶν ἄλλων ἐπιχειςῆς τὰ τῆς πόλεως πράττειν, ἐκ ἀν θαυμάσαιμι, εἰ πάνυ ξαδίως τύχοις, ὧν ἐπιθυμεῖς.

dimens then serior tegretant con

CAPVI

LIBER TERTIVS. CAP. VII. 113

CAPVT VII.

Charmiden ad capessendam rempublicam cohortatur.

Χαρμίδην δε τον Γλαύκωνος όρων άξιόλογον μεν άνδεα όντα, καν πολλώ δυνατώτερον των τα πολιτικά τότε πραττόντων, όπν έντα δὲ προσιένοι τῷ δήμω, κοι τῶν τῆς πόλεως πραγμάτων έπιμελείσθαι, είπε μοι, εΦη, ω Χαρμίδη, εί τις ίπανος ων τες 5ε-Φανίτας άγωνας νικάν, καί διά τέτο αυτός τε τιμάσθαι, και την πατρίδα έν τη Έλλάδι εύδοπιμωτέραν ποιείν, μη θέλοι άγωνίζεσθα, ποϊόν τινα τέτον νομίζοις αν τον ανδεα είναι; δηλονότι, έφη, μαλαπόν τε παί δειλόν. εί δέ τις, έΦη, δυνατός ών τῶν τῆς 3 πόλεως πραγμάτων επιμελόμενος την τε πόλιν αύξειν, και αύτος διά τέτο τιμάσθαι, ουνοίη τέτο πράττειν, έν αν είνοτως δειλός νομίζοιτο; ἴσως, έΦη. απαρ προς τί με ταῦτα έρωτᾶς; ότι, έΦη, οἶμαί σε, δυνατον όντα, οπνείν επιμελείθαι, και ταύτα, ών άνάγνη σοι μετέχειν, πολίτη γε όντι. την δέ 3 εμην δύναμιν, έφη ὁ Χαρμίδης, έν ποίω έργω καταμαθών, ταῦτά με καταγιγνώσκεις; έν ταις συνεσίαις, έφη, αις σύνει τοις τα της πόλεως πράττεσι. και γάς όταν τι άνακοινώντας σοι, όξω σε καλώς συμβελεύοντα, κας όταν τι άμαρτάνωτιν, δρθώς επιτιμώντα. 8 4 ταυτόν έξιν, έφη, ω Σωνρατες, ίδία τε διαλέγεσθαι, και έν τῷ πλήθει άγωνίζεσθαι και H to Hard to priv

μήν, έφη, όγε άριθμείν δυνάμενος, έδεν ήττον έν τῶ πλήθει ἡ μόνος ἀξιθμεῖ καὶ οί κατά μόνας άρισα κιθαρίζοντες, έτοι κού έν 5 τῷ πλήθει κρατισεύεσιν. αίδω δέ και Φόβον. έΦη, έχ όρᾶς εμφυτά τε ανθρώποις όντα, ακή πολλώ μαλλον τ) έν τοῖς όχλοις ή έν ταῖς ίδίαις όμιλίαις παρισάμενα; και σέ γε διδάξων, έφη, ωρμημαι, ότι έτε τές Φρονιμωτάτες αίδεμενος, έτε τές ισχυροτάτες Φοβέμενος, έν τοις άφρονες άτοις τε και άθενε-6 ξάτοις αἰσχυνή λέγειν. πότερον γαρ τές γναφείς αυτών, ή τες σκυτείς, ή τες τέκτονας, ή τές χαλκείς, ή τές γεωργές, ή τές έμπορες, ή τες εν τη αγορά μεταβαλλομένες. καί Φροντίζοντας, ο, τι ελαττονος πριαμενοι 7 πλείονος αποδώνται, αισχυνή; εκ γας τέτων απάντων ή εκκλησία συνίταται. τί δε οίει διαθέρειν, δου ποιείς, ή των ασκητών όντα αρείττω τες ιδιώτας Φοβείσθαι; έν γάρ τοίς πρωτεύεσιν έν τη πόλει (ων ένιοι κατα Φρονδοί σε) έαδίως διαλεγόμενος, και των επιμελεμένων τέ τη πόλει διαλέγεσθου πολύ περιών, έν τοις μηδεπώποτε Φροντίσασι των πολιτικών, μηδε σε καταπεφρονηκόσιν, οκνείς λέγειν, δε-8 διώς μη καπαγελασθής. τίδ'; έφη, 8 δουβσί σοι πολλάκις οί έν τη εκκλησία των δεθώς λεγόντων καταγελάν; και γάρ και οί ετεροι υ), έΦη. διο και θαυμάζω σε, εί έκείνες, σταν τέτο ποιώσι, έαδίως χειεέμενος, τέτοις δε μηδένα τρόπον οί ει δυνήσεο θαι προσ-

t) πολλω in Leuncla- omissim est.
vio et Welsio temere n) Vulg. n. γαρ οί έ.

LIBER TERTIVS. CAP. VIII. 115

ενεχθηναι. ὅ ἀγαθε, μη ἀγνόει σεαυτόν, 9 μηδε άμάςτανε, ἀ οἱ πλειτοι άμαςτάνεσιν. οἱ γὰς ποιλοὶ ωςμηκότες ἐπὶ τὸ σκοπείν τὰ τῶν ἄλλων πράγματα, ἐ τρέπονται ἐπὶ τὸ ἑαυτὲς ἔξετάζειν. μη ἔν ἀποξέαθύμει τέτε, ἀλλὰ διατείνε μᾶίλον πρὸς τὸ σαυτῷ προσέχειν, κὰ μη ἀμέλει τῶν τῆς πόλεως, εἰ τι δυνατον ἐςιν, διὰ σὲ βέλτιον ἔχειν. τέτων γὰς καλλῶς ἐχόντων, ἐ μόνον οἱ ἄλλοι πολῖταιχ), ἀλλλὰ κὰ ροὶ σοὶ Φίλοι, κὰ αὐτὸς σὰ ἐκ ἐλάχισα ἀφελήση.

CAPVT VIII.

De bono et pulchro cum Aristippo disputatio.

Αρισίππε δὲ ἐπιχειρεντος ἐλέγχειν τὸν Σωνράτη, (ὥσπερ αὐτὸς ὑπ ἐκείνε τὸ πρότερον ἤλέγχετο) βελόμενος τὰς συνόντας ὡΦελεϊν ὁ Σωκράτης, ἀπειρίνατο, ἐχ ὥσπερ οἱ Φυλαττόμενοι, μή πη ὁ λόγος ἐπαλλαχθη *), ἀλί ὡς ἀν πεπεισμένοι μάλισα πράττοιεν τὰ δέοντα. ὁ μὲν γὰρ αὐτὸν ἤρετο, εἴ τι εἰδείη 2 ἀγαθὸν, ἐνα, εἴ τι εἰποι τῶν τοιέτων, οἶον ἢ σιτίον, ἢ ποτὸν, ἢ χρήματα, ἢ ὑγίειαν, ἢ τόλμαν, δειχυύη δὴ τέτο κακὸν ἐνίοτε ὄν. ὁ δὲ εἰδως, ὅτι ἐἀν τι ἐνοχλῆ ἡμᾶς, δεόμεθα τἔ παύσοντος **), ἀπειρίνατο, ὅπερ

x) Temere excidit in vulgatis oi.

*) un ποι ο λόγος ἀπαλλαχθή conj. Schüz. V. Cl.

**) Verba είδως — παύσοντος aliunde huc translata fuspicatus Schiiz. mox legendum conjicit: ὅπερ καὶ ὅπη ἦν πράτισον.

3 κα) ποιείν κράτισον. ἄρα γας, ἔφη, ἐρωτας με, εἴ τι οἶδα πυρετε αἰγαθόν; ἐκ ἔγωγ', ἔφη. ἀλλα λιμες; ἐδὲ τετο. ἀλλα λιμες; ἐδὲ λιμε. ἀλλα μην, ἔφη, εἰγ ἐρωτας με, εἴ τι ἀγαθόν οἶδα, ὁ μηδενὸς ἀγαθόν ἐςιν,

4 ἔτ οίδα, ἔφη, ἔτε δέομαι. πάλιν δὲ τε Αρι
είππε ἐρωτῶντος αὐτὸν, ἐί τι εἰδείη καλόν;

καὶ πολλά, ἔφη. ἀρ' ἔν, ἔφη, πάντα ὅμοια

αλλήλοις; ὡς οἴον τε μὲν ἔν, ἔφη, ἀνομοιότα
τα ἔνια. πῶς ἔν, ἔφη, τὸ τῷ καλῷ ἀνόμοιον

καλὸν ἀν εἴη; ὅτι νὴ Δί, ἔφη, ἔςι μὲν τῷ κα
λῷ πρὸς δρόμον ἀνθρώπῳ ἄλλος ἀνόμοιος, καλὸς πρὸς πάλην γ). ἔξι δὲ ἀσπὶς, καλή πρὸς

τὸ προβαλέσθαι, ὡς ἔνι ἀνομοιοτάτη τῷ ἀκον
τίῳ, καλῷ πρὸς τὸ σφόδρα τε καὶ ταχὺ φέ-

5 ρεσθαι έδεν διαφερόντως, έφη, αποκρίνη μοι, ή ότε σε ηρώτησα, εί τι άγαθον είδειης. σύ δ' οίει, έφη, άλλο μεν αγαθόν, άλλο δε ααλον είναι; εκ οίσθ, ότι προς ταυτά πάντα καλά τε κας είγαθά έξι; πρώτον μέν प्रवेश में बेहरमा है कहरेड़ बंगी व प्रकेष बंपूर केंग, कहरेड़ αλλα δε καλόν έξιν. Επατα οι ανθεωποι το αυτό τε και πρός τα αυτά καλοί κάγαθοί λεγονται, πρός τα αυτά δε καί τα σώματα τῶν ἀνθεώπων καλά τε κάγαθά Φαίνεται, πρός ταυτά δε και τάλλα πάντα, είς άνθεωποι χεώνται, καλά τε και άγα-6 θα νομίζεται, πρός απερ αν εύχρησα ή. άρ έν, έφη, καὶ κόφινος κοπροφόρος καλόν έξιν; νη Δί, έφη, και χευση γε ασπίς αισχεόν, έων πρός τα έωυτων έργα ό μεν καλώς πε-

y) Vulg. και άπλος πρός πάλην.

LIBER TERTIVS. | CAP. VIII. 117

ποιημένος ή, ή δε κακώς. λέγεις σύ, έΦη, καλά τε κού αίσχεά τα αύτα είναι; κοί νη Δία έγωγ, έφη, άγαθά τε κας κακά. πολλάκις γὰς τό γε λιμε άγαθὸν πυρετέ 7 καπόν έξιν, και το πυρετε άγαθον λιμέ κανόν έξιν. πολλάκις δέ το μέν προς δρόμον ναλόν, πρός πάλην αισχρόν το δε πρός πάλην καλόν, προς δρόμον αλοχρόν. πάντα γας αγαθά μεν κού καλά έξιν, παος α αν εῦ έχη, κακά δὲ καὶ αἰσχρά, πρός α ἀν κααώς. και οίκιας δε λέγων τας αυτάς καλάς \$ τε ένου και χρησίμες, παιδεύειν έμοιγί έδοκαι, clas χεή οίκοδομεισθαι. επισκόπει δέ ώδε αξά γε του μελλοντα ολπίαν, ολαν χρη, έχειν, τέτο δα μηχανάσθαι, όπως ήδίτη τε ένδιαιτάσθαι και χρησιμωτάτη έσαι; τέτε 9 δε όμολογεμένε, έπεν ήδυ μεν θέρες ψυχεινήν έχειν, ήδυ δε χειμώνος άλεεινήν; επειδή δε καὶ τέτο συμφαίεν, έκεν έν ταις πρός μεσημβείαν βλεπέσαις οἰκίαις τε μέν χειμώνος ὁ ήλιος είς τας παςάδας ύπολάμπει, τε δε θέgus ύπερ ήμων αυτών και των σεγών πορευόμενος σκιάν παρέχει. Εκέν εί γε καλώς έχει ταύτα έτω γίγνεσθαι, οἰποδομεῖν δεῖ ύψηλότεξα μέν τὰ πρός μεσημβρίαν, ίνα ό χειμερινος ηλιος μη οιπουλείηται. Χθαμαλώτερα δε τα πρός άρκτον, ίνα οί ψυχροί μη έμπίπτωσιν ανεμοι. ως δε συνελόντι είπειν, όποι πάσας 10 ωρας αυτός τε αν ήδισα κατα Φευγοι, και τα όντα ασφαλέσατα τιθοῖτο, αυτη αν εικότως ndish te naj naikish cinnois ein. yeafaj de και ποικιλίαι πλείονας ευφροσύνας αποςερβσιν Н 3 п та-

η παρέχεσι. ναοῖς γε μην και βωμοῖς χώεαν, ἔΦη, εἶναι πρεπωδετάτην, ήτις ἐμΦανετάτη ἔσα ἀτιβετάτη εἴη. ήδὺ μὲν γὰς ἰδόντας*) προσεύξασθαι, ήδὺ δὲ άγνῶς ἔχοντας προσιέναι.

CAPVT IX.

Ad varias quaestiones propositas respondet.

Πάλιν δὲ έςωτώμενος, ή ανδιεία πότεεον είη διδακτον ή Φυσικόν; οίμαι μεν, έφη, ώσπες σώμα σώματος Ισχυςότεςον πρός τες πόνες Φύεται, έτω και ψυχην ψυχης έξξωμενετέραν πρός τὰ δεινά Φύσει γίγνεσθαι. όςω γας έν τοις αυτοίς νόμοις τε και έθεσι τρεφομένες πολύ διαφέροντας άλλήλων τόλ- μη. νομίζω μέν τοι πάσαν Φύσιν μαθήσει καί μελέτη πρός ανδρείαν αύξεσθαι. δήλον μεν γάς, ότι Σκύθαι καί Θεάκες έκ αν τολμήσειαν άσπίδας καὶ δόχατα λαβόντες Λαπεδαιμονίοις διαμάχεσθαι Φανερον δ', ότι καί Λακεδαιμόνιοι 8τ' αν Θραξίν εν πέλταις και απουτίοις, έτε Σκύθαις έν τόξοις έθέ-3 λοιεν αν διαγωνίζεσθαι. ός δ' έγωγε καί έπ των άλλων πάντων όμοίως και Φύσει δια-Φέροντας αλλήλων της ανθρώπης, και έπιμελεία πολύ επιδιδόντας. έκ δε τέτων δηλόν έτιν, ότι πάντας χεή και τές ευφυετέρες και τες αμβλυτέρες την Φύσιν, έν οίς dy

αν αξιόλογοι βέλωνται γενέσθαι, ταῦτα καὶ μανθάνειν καί μελετάν. σοφίαν δε καί σω- 4 Φροσύνην 8 διώριζεν, άλλα τον τα μεν καλά τε καὶ άγαθά γιγνώσκοντα χεῆσθαι αὐτοῖς, κας του τ) τα αισχεά είδότα εύλαβείσθας, σοφόν τε και σώφρονα επρινεν. προσερωτώμενος δέ, εἰ τὰς ἐπιταμένες μὲν, α δεὶ πράττειν, ποιξύτας δὲ τάναντία, σοθές τε καὶ έγαρατεις είναι νομίζοι; έδεν γε μάλλον, έφη, η ασόΦ85 τε καὶ άμαθεις*). πάντας γὰς οίμα προαιρεμένες εκ των ενδεχομένων, α οίον τε**), συμφορώτατα αὐτοῖς εἶνα, ταῦτα πράτταν. νομίζω έν τες μή ός θώς πρώττοντας, έτε σοφές, έτε σώφρονας είναι. "Εφη δε καί 5 την δικαιοσύνην και την άλλην πάσαν άξετην σοφίαν είναι. τά τε γάς δίπαια καί πάντα, όσα άξετη πεάττεται, καλά τε καὶ άγαθά είναι καὶ ἔτ ἀν τες ταῦτα είδότας άλλο ἀντὶ τέτων έδεν προελέσθαι, έτε τές μη έπιςαμένες, δύνασθαι πράττειν, αλλά και εάν εγχειρώσιν, αμαρτάνειν. έτω και τα καλά τε ε) και άγαθά τές μέν σοθές πράττειν, τες δε μή σοθες ε δύνασθα, άλλα καί εαν εγχειςώσιν, άμαςτάνειν. ἐπεὶ ἔν τά τε δίναια καί τα άλλα καλά τε καί άγαθα πάντα άρετη πράττεται, δήλου είναι, ότι και δικαιοσύνη και ή άλλη πάσα άξετη σοφία έςί. μα- 6 νίαν γε μην έναντίον μεν, έφη, είναι σοφία, 8 μέν τοι γε την ανεπισημοσύνην μανίαν ένόμι-H 4

z) Al. utrobique το. **) α αν ο ωνταγ Schüz.

^{*)} edidit Schüz. V. Cl. edidit.
τοὺς ἀ, τε καὶ ἀκρατεῖς.
2) Vulg. γε.

ζεν. το δε αγνοείν έαυτον, κοι μη α οίδε b) δοξάζειν τε καὶ οἴεσθαι ο) γιγνώσκειν, έγγυτάτω μανίας έλογίζετο είναι. τές μέν τοι πολλές, έφη, ά μεν οί πλείτοι άγνοβσι, τές διημαςτημότας τέτων έ Φάσκειν μαίνεσθαι, τές δε διημαςτημότας, ων οί πολλοί γιγνώ-7 σα8σι, μαινομέν8ς καλείν. εάν τε γάρ τις μέγας έτως οίηται είναι, ώσε κύπτων τας πύλας τε τείχες διεξιών, εάν τε έτως ίσχυρος, ως επιχειρείν οικίας αίρεσθαι, η άλλω τω επιτίθεσθαι των πάσι δήλων, ότι αδύνατά έςι, τέτον μαίνεσθαι Φάσκειν. τες δέ μιπρον διαμαρτάνοντας έ δοκείν τοίς πολλοίς μαίνεσθας, άλλ ώσπες την Ισχυράν επιθυμίαν έρωτα καλέσιν, έτω καὶ την μεγάλην παράνοιαν μανίαν 8 αυτές καλείν. Φθόνον δέ σκοπών, ο, τι είν, λύπην μέν τινα έξευρισπεν αυτον όντα, έτε μέν τοι την έπι Φίλων άτυχίαις, έτε την έπ έχθεων ευτυχίαις γιγνομένην αλλά μόνες, έΦη, Φθονείν της έπι ταις των Φίλων εύπραξίαις ανιωμένες. Θαυμαζόντων δέ τινων, εί τις Φιλών τινα, επί τη ευπραξία αυτέ λυποίτο, ύπεμίμνησκεν, ότι πολλοί ετω πρός τινας έχεσιν, ωσε κακώς μεν πράττοντας μή δύνασθαι περιοράν, άλλα βοηθείν άτυχεσιν, εύτυχούντων δε λυπείσθαι. τέτο δε Φρονίμω μεν ανδεί έπ αν συμβήναι, τες ήλιθίες δεδεί*) 9 πάσχειν αὐτό. σχολήν δε σποπών, τί είη,

b) Wels e conjectura καὶ γιγνώσπειν. Sed jam Wels deleverat illud καὶ.
α μη οίδε.

α) Leunclav. emendat.
α) Vulgo, ac ipfe Ern.

ποιδυτας μέν τι τες πλείσες, έφη, ευρίσκειν. καί γας τές πεττεύοντας καί τές γελωτοποιέντας ποιείν τι πάντας δε τέτες, έΟν. σχολάζειν έξεινας γάρ αύτοις ίενας πράξοντας τα βελτίω τέτων. από μέν τοι των βελτιόνων έπι τα χείρω ιένα, έδενα σχολάζειν. εί δέ τις ίοι, τέτον, ασχολίας αὐτῷ έσης, κανώς, έφη, τέτο πράττειν. Βασι 10 λείς δέ και άρχοντας έ τες τα σκήπτρα έχοντας, έθη, είναι, έδε τες ύπο των τυχόντων αίρεθέντας, έδε τες κλήρω λαχόντας, έδε τες βιασαμένες, έδε τες έξαπατήσαντας, αλλά τες επισαμένες άρχειν. όπότε γάρ τις ΙΙ ομολογήσειε τε μεν άρχοντος είναι, το προστάττειν ο, τι χρη ποιείν, το δε άρχομένο, το πείθεσθαι, επεδείκνυεν, έν τε d) νηί τον μεν επισάμενον, άρχοντα, τον δε ναύκληρον ασή τες άλλες τες έν τη νηί πάντας, πειθομένες τῷ ἐπιςαμένω καὶ ἐν γεωργία, τες κεκτημένες αγεές· καὶ εν νόσω, τες νοσεντας· καί έν σωμασκία, τές σωμασκέντας καί τές άλλες πάντας, οξς ύπάρχει τι έπιμελείας δεόμενον, αν μέν αυτοί ήγωνται επίσασθαι, επιμελείσθαι εί δε μή, τοις επίσαμενοις 8 μόνον παρέσι πειθομένες, άλλα και απόντας μεταπεμπομένες, όπως ένείνοις πειθόμενοι τά δέοντα πράττωσιν. έν δε ταλασία και τας γυναΐκας επεδείννυεν άξχέσας των άνδεων, δια το τας μεν είδεναι, όπως χεή ταλασιεςyer, 785 de un eideral. ei de Tis mees Tau- 13

d) Vulg. iv vy v.

τα λέγοι, ότι τῷ τυξάννῳ ἔξετι μὴ πείθεσθαι τοῖς ὀξθῶς λέγεσι καὶ πῶς ἀν, ἔΦη, ἔξείη μὴ πείθεσθαι, ἐπικειμένης γε ζημίας, ἐὰν τις τῷ εὖ λέγοντι μὴ πείθηται; ἐν ῷ γὰς ἄν τις πράγματι μὴ πείθηται τῷ εὖ λέγοντι, ἀμαςτήσεται δήπε, ἀμαςτάνων δὲ ζημιωθή-

13 σεται. εί δε Φαίη τις τῷ τυράννῷ εξεῖναι καὶ αποκτεῖναι τὸν εὖ Φρονᾶντα, τὸν δὲ ἀποκτείναντα ε), ἔΦη, τὰς κρατίσες τῶν συμμάχων οἴει άζήμιον γίγνεσθαι, ἢ, ὡς ἔτυχε, ζημιᾶσθαι; πότερον γὰρ ἀν μᾶλλον οἴει σώζεσθαι τὸν ταῦτα ποιᾶντα, ἢ ἔτω καὶ τάχις

14 αν απολέσθαι; Έρομένε δέ τινος αυτόν, τί δοποίη αυτώ πράτιτον ανδρί ἐπιτήδευμα εἶναι, απεκρίνατο, εὐπραξίαν. ἐρομένε δὲ πάλιν, εἰ καὶ την εὐτυχίαν ἐπιτήδευμα νομίζοι εἶναι, πᾶν μὲν ἔν τεναντίον ἔγωγ, ἔΦη, τύχην καὶ πρᾶξιν ἡγεμαι. τὸ μὲν γὰρ μη ζητεντα ἐπιτυχεῖν τινι τῶν δεόντων, εὐτυχίαν οἷμαι εἶναι, τὸ δὲ μαθόντα τι καὶ μελετήσαντα εὖ ποιεῖν, εὐπραξίαν νομίζω. καὶ οἱ τετο ἐπιτηδεύοντες,

15 δοκβσί μοι εὖ πράττων. καὶ ἀρίτες δὲ καὶ ΘεοΦιλετάτες, ἔΦη, εἶναι, ἐν μὲν γεωργία, τὰς τὰ γεωργικὰ εὖ πράττοντας, ἐν δὲ ἰατρεία, τὰς τὰ ἰατρικὰ, ἐν δὲ πολιτεία, τὰς τὰ πολιτικά. τὸν δὲ μηδὲν εὖ πράττοντα, ἔτε χρήσιμον ἐδὲν, ἔΦη, εἶναι, ἔτε ΘεοΦιλῆ.

CAPVT

e) Vulgo αποιιτείνοντα.

LIBER TERTIVS. CAP. X. 123

CAPVTX

Cum artificibus de ipforum arte differit.

Αλλά μήν καί εί ποτε των τας τέχνας έχόντων, καὶ ἐργασίας ἕνεκα χρωμένων αὐταϊς, διαλέγοιτό τισι, καὶ τέτοις ώθέλιμος ην. είσελθών μεν γάς ποτε πρός Παξέάσιον τον ζωγεάφον, και διαλεγόμενος αυτώ, άξα, έφη, δ Παζέάσιε, ή γεαφική f) έσιν ή είκασία των όξωμένων; τα γέν κοϊλα και τα ύψηλά, καί τα σκοτεινά καί τα Φωτεινά, καί τα σκληρά καί τα μαλακά, καί τα τραχέα καί τα λεία, καί τα νέα καί τα παλαιά σώματα δια των χεωμάτων απεικάζοντες έκμιμείσθε. άληθη λέγεις, έΦη. καί μην τά 2 γε καλά είδη άφομοιδντες, επειδή ε έαδιον ένλ ανθεώπω περιτυχείν άμεμπτα πάντα έχοντι, έν πολλών συνάγοντες τα έξ ένάς καλλιςα, έτως όλα τα σώματα καλά ποιείτε Φαίνεσθαι; ποιέμεν γάς, έφη, έτως. τί γάς; 3 έφη, το πιθανώτατόν τε και ήδισον και Φιλιπώτατον καί ποθεινότατον καί έξασμιώτατον απομιμείσθε της ψύχης ήθος; ή εδέ μιμητον έςι τέτο; πως γάρ αν, έφη, μιμητον είη, ω Σώκρατες, δ μήτε συμμετρίαν, μήτε χρωμα, μήτε, ών σύ είπας άξτι, μηδεν έχει, μηδε όλως όρατόν έςιν; ᾶρ έν, έφη, γίγνεται 4 έν ανθεώπω τό, τε ε) Φιλοφεόνως και το έχθεως βλέπειν πρός τινας; έμοιγε δοκεί, έφη. 8284

f) Vulgo articulus ή g) Al. πώποτε. abest.

ένεν τετό h) γε μιμητέν έν τους όμμασιν; κας μάλα, έφη. έπι δε τοις των Φίλων άγαθοις καί τοις κακοίς όμοίως σοι δοκέσιν έχειν τα πρόσωπα, οίτε Φροντίζοντες, και οί μή; μα Δί, ε δήτα, έφη. έπι μεν γαρ τοις αγαθοίς Φαιδροί, έπι δε τοίς κακοίς συνθεωποί γίγνονται. Βάθν, έφη, και ταύτα δυνατόν 5 απεικάζειν; και μάλα, έΦη. αλλά μην και το μεγαλοπρεπές τε και έλευθέριον, και το ταπεινόν τε καί άνελεύθερον, καί τό σωφρονητιπόν τε παι Φρόνιμον, παι το υβρισιπόν τε παι απειρόπαλον και δια τέ προσωπε και δια των σχημάτων, και έξωτων και κινεμένων ανθεώπων διαφαίνει. άληθη λέγεις, έφη. εκεν κας ταύτα μιμητά; κας μάλα, έΦη. πότερου δυ, έφη, νομίζεις ηδιου δράν τες ανθρώπες, δί ών τα καλά τε κάγαθα και άγαπητὰ ήθη Φαίνεται, ἡ δί ὧν τὰ αἰσχρά τε καί πονηρά, καί μισητά; πολύ νη Δί, εφη, δια-6 Φέρει, ὧ Σώπρατες. Προς δε Κλείτωνα τον ανδειαντοποιόν είσελθών ποτε, καί διαλεγόμενος αυτώ, στι μεν, εφη, ω Κλείτων, αλλοίες ποιείς δεομείς τε και παλαιτάς και πύκτας καί παγκεατιακάς, δεώ τε καί οίδα δ δε μάλιτα ψυχαγωγεί δια της όψεως τές ανθρώπες, τὸ ζωτικόν Φαίνεσθαι, πῶς τέτο γ ενεργάζη τοις ανδριάσιν; επεὶ δε απορών δ Κλείτων ε ταχύ απεκρίνατο, δε, έφη, τοίς των ζώντων είδεσιν απεικάζων το έργον ζωτιπωτέρες ποιείς Φαίνεσθαι τες ανδριάντας; πα μάλα, έφη. Β΄κδυ τά τε ύπο τῶν σχημάτων

-wx Valgo articulus of

. Abde

h) Al. To.

i) Vulgo τω.

k) Vulgg. omittunt d'.

εύθμω σώματι άξμόττοντα τὸν θώξακα εὐευθμον ποιείς; ὥσπες καὶ άξμόττοντα, ἔΦη.

12 ο άξμόττων γάς ἐςιν εὐςυθμος. δοκείς μοι,
ἔΦη ο Σωκςάτης, τὸ εὕςυθμον ἐ καθ΄ ἑαυτὸ λέγειν, ἀλλά πεὸς τὸν χεώμενον. ὥσπες
αν εἰ Φαίης ἀσπίδα, ὧ ἐὰν άξμόττη, τέτω εὕςυθμον εἶναι, καὶ χλαμύδα, καὶ τάλλα ὡσαύτως ἔοικεν ἔχειν τῷ σῷ λόγω. ἴσως
δὲ καὶ ἄλλο τι ἐ μικεὸν ἀγαθὸν τῷ άξμόττειν πεόσεςι. δίδαξον, ἔΦη, ῷ Σώκςατες,

13 εἴτι εχεις. ἢττον, εΦη, τῷ βάρει πιεζεσιν οἱ άρμόττοντες τῶν ἀναρμόσων, τὸν αὐτὸν σαθμὸν εχοντες. οἱ μεν γὰρ ἀνάρμοσοι, ἢ κὰὶ ἄλλο τι τῶν ὡμων κρεμάμενοι, ἢ κὰὶ ἄλλο τι τῶ σώματος σΦόδρα πιεζοντες, δύσΦοροι καὶ χαλεποὶ γίγνονται οἱ δε άρμόττοντες, διειλημμένοι τὸ βάρος τὸ μεν ὑπὸ τῶν κλειδῶν καὶ ἐπωμίδων, τὸ δὶ ὑπὸ τῶν ιμων, τὸ δὲ ὑπὸ τᾶ νώτε, τὸ δὲ ὑπὸ τῆς γασρὸς, ὀλίγε δεῖν ἐ Φορήματι,

14 αλλά πεοσθήματι έρίκασιν, είξηκας, εφη, αυτό, δι όπες είγωγε τὰ έμὰ έξγα πλεί58 αξια νομίζω είναι. ένιοι μέν τοι τὰς ποικίλας καὶ τὰς έπιχεύσας θώρακας μάλλον ωνδνται. ἀλλά μην, εφη, είγε διὰ ταῦτα μη άρμόττοντας ωνδνται, κακὸν εμοιγε δοκδ-

15 σι ποικίλον τε καὶ ἐπίχουσον ώνεισθαι. ἀτάς, ἔΦη, τε σώματος μὴ μένοντος, ἀλλά τοτὲ μὲν κυρτεμένε, τοτὲ δὲ ὀρθεμένε, πῶς ἀν ἀκοιβείς θώρακες άρμόττοιεν; ἐδαμῶς, ἐΦη. λέγεις, ἔΦη, ἀρμόττειν ἐ τὰς ἀκοιβείς, ἀλλά τὰς μὴ λυπάντας ἐν τῆ χρεία. αὐτὸς, ἔΦη,

LIBER TERTIVS. CAP. XI. 127

έΦη, τέτο λέγεις, ὧ Σώνεατες, καὶ τοὶ νῦν ὀξθῶς ἀποδέχη.

CAPVT XI.

Cum Theodota meretrice de arte hominum alliciendorum dissert.

Γυναικός δέ ποτε έσης έν τη πόλει καλης, η όνομα ην Θεοδότη, και οίας 1) συνανου τῷ πείθοντι, μνησθέντος αυτής τῶν παρόντων τινός, και είποντος, ότι κρείττον είη λόγε το κάλλος της γυναικός, και ζωγρά-Φες Φήσαντος είσιέναι πρός αύτην άπεικασομένες, οξς εκείνην επιδεικνύειν έαυτης όσα ααλώς έχοι Ιτέον αν είη θεασομένες m), έφη ό Σωπράτης, & γάρ δη άπέσασί γε, τό η) λόγε κρεττόν έςι καταμαθείν. και ὁ διηγησάμενος, έκ αν Φθάνοιτ', έφη, ακολεθέντες; έτω μεν δή πορευθέντες πρός την Θεο- 2 δότην, καί καταλαβόντες ζωγράφω τινί παζετηπυΐαν, έθεάσαντο. παυσαμένε δε τέ ζωγεάφε, ω άνδεες, έφη ὁ Σωκεάτης, πότεζον ήμας δει μακλον Θεοδότη χάζιν έχειν, ότι ημίν το κάλλος έαυτης επέδειξεν, η ταύτην ημίν, ότι έθεασάμεθα; αξ' εί μεν ταύ-

Bryling. οἶα, immo n) Sic ex conj. dedi. Vulg. τε. Erneftius conj. m) Ed. pr. Sεασα- τὸ τοῦ λ. μένες.

τη ώΦελιμωτέρα ές ν ή επίδειξις, ταύτην ημίν χάριν έπτεον εί δε ήμιν ή θέα, ήμας 3 ταύτη. εἰπόντος δέ τινος, ὅτι δίκαια λέγοι, έκδυ, έφη, αυτη μεν ήδη τε ο) του πας ήμων επαινον περδαίνει, και επειδάν είς πλείες διαγγείλωμεν, πλείω ωφεληθήσεται ήμεις δε ήδη τε, ων έθεασάμεθα, έπιθυμέμεν άψασθα, και άπιμεν υποκνιζομενοι, ναι άπελθόντες ποθήσομεν. εκ δε τέτων είνος, ήμας μεν θεραπεύειν, ταύτην δε θεραπεύεσθου. και ή Θεοδότη, νη Δί, έφη, εί τοίνυν ταυθ έτως έχει, έμε αν δέοι ύμιν 4 της θέας χάριν έχειν. έν δε τέτε ό Σωπρώτης, δρών αυτήν τε πολυτελώς κεκοσμημένην, και μητέρα παρέσαν αυτή έν έσθητι καί θεραπεία 8 τη τυχέση, καί θεραπαίvas modkas naj everbeis, naj ede tavtas ήμελημένως έχέσας, και τοις άλλοις την οίαίαν αθθόνως κατεσκευασμένην, είπε μοι, έΦη, ω Θεοδότη, έξι σοι αγεός; απ έμοιγ, έθη. αλλ άρα είπία προσόδες έχεσα; εδε οίκία, έφη. αλλά μη χειζοτέχναι τινές; εδε χειροτέχναι, έφη. πόθεν εν, έφη, τα έπιτήδεια έχεις; εάν τις, έφη, Φίλος μοι γενόμενος, εξ ποιείν εθέλη, έτος μοι βίος έςί. 5 νη την Ήραν, έφη, ω Θεοδότη, καλόν γε το πτημα, και πολλώ κρώττον ή p) ότων το

o) TE in al. non exffar, groo so sie Vote, re. femellous conj.

exflat; quod tamen vix abelle potest, cum genitivi ofav etc. non refep) in Ern, et non- rantur ad comparativum

fed ad dyely, nullis antiqu. edd. non

καί βοών καί αίγων, Φίλων αγέλην κεκτήθαι. ἀτὰς, ἔΦη, πότεςον τῆ τύχη ἐπιτεέπεις, εάν τις σοί Φίλος, ώσπες μυζα, προσπτήται, ή και αυτή τι μηχανά; πως δ' άν, έΦη, έγω τέτε μηχανήν ευροιμι; πολύ νή 6 Δί, έΦη, προσηπόντως μαλλον η αί Φάλαγγες. οῖσθα γὰς, ὡς ἐκεῖναι θηςῶσι τὰ πρὸς τὸν βίου. αξάχνια γάς δήπε λεπτά ύθηνάμενας, δ, τι ἀν ένταῦθα έμπέση, τέτω τροΦή χρώνται. και έμοι εν, έφη, συμβελεύεις ύφήνα- 7 σθαί τι θήςατζον. 8 γας δή*) έτως γε άτεχνῶς οἴεσθαι χεή τὸ πλείτε άξιον άγεευμα, Φίλες, Απράσειν. έχ όρᾶς, ότι και το μιαρβ άξιον, τες λαγώς, θηρώντες πολλά τεχνάζεσιν; ότι μεν γάρ της νυπτός νέμοντας, πύ- 8 νας νυπτερευτικάς πορισάμενοι, ταύταις αύτες θηρώσιν. ότι δε μεθ' ήμέραν αποδιδράσκεσιν, άλλας κτώνται κύνας, αίτινες, ή αν έπ της νομής είς την εύνην απέλθωσι, τη όσμη αίσθανόμεναι, εύρίσκεσιν αύτές. ότι δε ποδώκεις είσιν, ώς ε καί έκ τε Φανερε τρέχοντες αποθεύγειν, άλλας αδ κύνας ταχείας παρασκευάζονται, ενα κατά πόδας άλεσκωνται. ότι δε και ταύτας αυτών τινες αποΦεύγεσι, δίατυα ίσασιν είς τας άτραπες, ή Φεύγεσιν, ίν' είς ταῦτα έμπίπτοντες συμποδίζωντας. τί- ο νι έν, έφη, τοιέτω Φίλες αν έγω θηρώην; εάν νη Δί, εφη, άντι πυνός πτήση, όπις σοι ίχνεύων μεν τες Φιλοπάλες που πλεσίες εύρήσει, εύρων δε μηχανήσεται, όπως εμβάλη αύτες είς τὰ σὰ δίκτυα. καὶ ποία, έφη, 10 *) ¿on ex Mfc. inferuit Schüz.

έγω δίντυα έχω; εν μεν δήπε, έφη, καὶ μάλα εὖ περιπλεκόμενον, τὸ σῶμα, ἐν δὲ τετω ψυχὴν, ἢ καταμανθάνεις, καὶ ὡς ἀν
εμβλέπεσα χαρίζοιο, καὶ ος, τι ἀν λέγεσα
εὐφραίνοις καὶ ὅτι δεῖ τὸν μὲν ἐπιμελόμενον ἀσμένως ὑποδέχεσθαι, τὸν δὲ τρυφῶντα ἀποκλείειν, καὶ ἀξέως ήσαντός γε φίλε φροντιςικῶς ἐπισκέψασθαι, καὶ καλόν τι πράξαντος
σφόδρα συνηθῆναι, καὶ τῷ σφόδρα σε φροντίζοντι ὅλη τῆ ψυχῆ κεχαρίσθαι. φιλείν γε
μὴν, εὖ οἶδ, ὅτι ἐπίςασαι ἐ μόνον μαλακῶς,
ἀλλὰ καὶ εὐνοϊκῶς. καὶ ὅτι ἀριςοί σοι εἰσὶν
οί φίλοι, οἶδ ὅτι ἐ λόγω, ἀλλ ἔργω ἀναπείθες. μὰ τὸν Δί, ἔφη ἡ Θεοδότη, ἐγω τέ-

11 των έδεν μηχανώμαι. καὶ μὴν, ἔΦη, πολύ διαφέρει τὸ κατὰ φύσιν τε καὶ ὀρθῶς ἀνθρώπω προσφέρεσθαι. καὶ γὰρ δὴ βία μεν ἔτὰν ἔλοις, ἔτε κατάσχοις φίλον εὐεργεσία δὲ καὶ ἡδονῆ τὸ θηρίον τἔτο ἀλώσιμόν τε καὶ

12 παραμόνιμόν ές ιν. άληθη λέγεις, έφη. δεί τοίνυν, έφη, πρώτον μεν τες φροντίζοντάς σε τοιαύτα άξιεν, οξα ποιεσιν αύτοις σμικρότατα μελήσει έπειτα δε αύτην άμειβεσθαμ χαριζομένην τον αύτον τρόπον. Ετω γάρ άν μάλιςα φίλοι γίγνοιντο, καὶ πλείςον χρόνον

13 Φιλοΐεν, καὶ μέγισα εὐεξγετοῖεν. χαρίζοιο δ'
αν μάλισα, εἰ δεομένοις δωροῖο τὰ παρὰ σεαυτῆς. ὁρᾶς γὰς, ὅτι καὶ τῶν βρωμάτων
τὰ ἤδισα, ἐὰν μέν τις προσΦέρηται, πρὶν ἐπιθυμεῖν, ἀηδῆ Φαίνεται, κεκορεσμένοις δὲ καὶ
βδελυγμίον παρέχει ἐὰν δέ τις προσΦέρη
λιμὸν ἐμποιήσας, κὰν Φαυλότερα ἢ, πάνυ
ήδεα

ήδέα Φαίνεται. πως εν αν, έΦη, εγώ λιμον 14 έμποιείν τω των παρ' έμοι δυναίμην; εί νη Δί, έθη, πρώτον μέν τοίς κεκορεσμένοις, μήτε προσφέροις, μήτε υπομιμνήσκοις, έως αν της πλησμονής παυσάμενοι πάλιν δέωνται έπειτα δε *) τες δεομένες υπομιμνήσκοις ώς κοσμιωτάτη τε όμιλία, και τῷ Φαίνεσθαι βελομένη γαρίζεθα, καί διαφεύγεσα, έως ανώς μάλισα δεηθώσι. τηνικαύτα γας πολύ διαθέρει τα αύτα δώρα, ή πρίν επιθυμήσαι, διδόναι. καί 15 ή Θεοδότη, τί έν; 8 σύ μοι, έφη, ω Σωκρατες, έγενε συνθηρατής των Φίλων; έαν γε νη Δί, έΦη, πείθης με σύ. πῶς ἐν ἀν, έΦη, πείσαιμί σε; ζητήσεις, έφη, τέτο αὐτή, καί μηχανήση, εάν τί με δέη. είσιθι τοίνυν, έφη, θαμινά. και ο Σωκράτης επισκώπτων την 16 αυτής απραγμοσύνην, αλλ. ω Θεοδίτη, έφη, έ πάνυ μοι ξάδιον έςι σχολάσαι. καί γάς ίδια πράγματα ποίλα, ααί δημόσια παρέγει μοι ασχολίαν. είσι δε καί Φίλαι μοι, αί έτε ημέρας, έτε νυπτός άΦ' αύτων έάσεσί με απιένα, Φίλτρα τε μανθάνεσας παρ' έμε καί έπωδάς. επίσασαι γάς, εφη, και ταύτα, 17 ῶ Σώπρατες; ἀλλὰ διὰ τί οίει, έφη, Απολλόδωρόν τε τόνδε κού 'Αντισθένην εδέποτε με απολείπεσθου; δια τί δε και Κέβητα και Σιμμίαν Θήβηθεν παραγίγνεσθαι; εδ ίσθι, ότι ταυτα εκ άνευ πολλών Φίλτρων τε καί επωδών και ιθγγων εξί. χρησον τοίνυν μοι, έφη, την ίθγια, ίναι επί σοι πρώτον ελκω αυτήν. αλλά μα Δί, εφη, εν αύτος ελκεσθα πεός

^{*)} de cum Schüzio V. Cl. infe

σε βέλομαι, ἀλλά σε πρὸς ἐμὲ πορεύεσθαι. ἀλλὰ πορεύσομαι, ἔΦη: μόνον ὑποδέχε. ἀλλ΄ ὑποδέξομαί σε, ἔΦη, ἐὰν μή τις Φιλωτέρα σε ἔνδον ἢ.

De cura corporis.

Επιγένην δε των ξυνόντων τινα, νεόν τε όντα, καὶ τὸ σῶμα κακῶς ἔχοντα, ἰδών, ώς ίδιωτικώς, έΦη, το σώμα έχεις, δ Έπίγενες. ααί ος, ιδιώτης μεν, έφη, είμι, ω Σώπρατες. έδεν γε μαϊλον, έφη, των εν Ολυμπία μελ-2 λόντων αγωνίζεσθαι. η δουεί σοι μικρός είναι ό περί της ψυχης πρός τες πολεμίες αγών, δυ Αθηναΐοι θήσεσιν, όταν τύχωσι; καί μην έκ όλίγοι μεν διά την τε σώματος καχεξίαν ἀποθνήσκεσί τε έν τοῖς πολεμικοῖς κινδύνοις, καί αισχεώς σώζονται ποιλοί δε δι αυτό τέτο ζώντες άλίσκονται, και άλόντες ήτοι δελεύεσι τον λοιπον βίον, εαν έτω τύχωσι. την χαλεπωτάτην δέλειαν, η είς τας ανάγκας τας άλγεινοτάτας έμπεσόντες, καί έκτίσαντες ένίοτε πλείω των ύπαρχόντων αύτοις, τον λοιπον βίον ένδεεις των αναγκαίων όντες καί κακοπαθέντες διαζώσι. πολλοί δε δόξαν αλοχράν πτώνται, διά την τε σώματος άδυ-3 ναμίαν δουθντες άποδειλιών. ή καταφρονείς των επιτιμίων της παχεξίας τέτων, παί έαδίως αν οί ει Φέρειν τα τοιαύτα; καί μην οίμας γε πολω έωω και ηδίω τέτων είναι, α δεί -ord of com Schasto V. Cl. in

υπομένειν τον επιμελόμενον της τε σώματος εύεξίας. ή ύγιενότερον τε και είς τάλλα χρησιμώτερον νομίζεις είναι την καχεξίαν της ευεξίας; ητων δια την εύεξίαν γιγνομένων κατα-Ορονείς; και μην πάντα γε τάναντία συμβαί- 4. νει τοῖς εὖ τὰ σώματα ἔχεσιν ἢ τοῖς κακῶς. ααί γαρ ύγιαίνεσιν οί τα σώματα εὖ έχοντες, καί ζοχύεσι, καί πολλοί μεν δια τέτο έκ των πολεμινών αγώνον σώζονται τε εύσχημόνως, ασί τα δεινά πάντα διαΦεύγεσι πολλοί δε Φίλοις τε βοηθέσι και την πατρίδα εύεργετέσι, καί δια ταῦτα χάριτός τε αξιδυται, καί δόξαν μεγάλην ατώνται, και τιμών καιλίσων τυγχάνεσι καί δια ταύτα τόν τε λοιπόν βίον ήδιον και κάλλιον διαζώσι, και τοίς έαυτων παισί καιλίες άφορμας είς τον βίον καταλείπεσιν. έτοι χεή, ότι ή πόλις έν άσκει δη- 5 μοσία τὰ πρὸς τὸν πόλεμον, διὰ τέτο καί ίδια άμελείν, άλλα μηδέν ήττον επιμελείσθαι. εὖ γάς ἴσθι, ὅτι ἐδὲ ἐν ἄλλω ἐδενὶ ἀγῶνι, εδε εν πράξει εδεμια μείον εξεις, δια το βέλτιον το σώμα παρεσπευάσθαι. πρός πάντα γας, όσα πράττεσιν άνθρωποι, χρήσιμον το σωμά έςιν, έν πάσαις δε ταίς τε σώματος χρείαις πολύ διαθέρει, ώς βέλτισα το σωμα έχειν. επεί και εν ω δοκείς 6 έλαχίτην σώματος χρείαν είναι, έν τῷ διανοείσθαι, τίς έν οίδεν, ότι και έν τέτω πολλοί μεγάλα σφάλλονται, δια το μη ύγιαίνειν τὸ σῶμα; καὶ λήθη δὲ, καὶ ἀθυμία, ναί δυσκολία, καί μανία πολλάκις πολλοίς διά την τέ σώματος καχεξίαν είς την διά-I 3 voice

νοιαν έμπίπτεσιν έτως, ώσε καὶ τὰς ἐπισή7 μας ἐκβάλλειν. τοῖς δὲ τὰ σώματα εὖ ἔχεσι πολλη ἀσφάλεια, καὶ ἐδεὶς κίνδυνος διά
γε την τε σώματος καχεξίαν τοιετόν τι
παθείν. εἰκὸς δὲ μάλλον περὸς τὰ ἐναντία
τῶν διὰ την καχεξίαν γιγνομένων καὶ την
εὐεξίαν χεήσιμον εἶναι. και τοι τῶν γε τοῖς
εἰρημένοις ἐναντίων ἔνεκα, τί ἐκ ἀν τις νεν
ἀμέλειαν γηράσαι, πρὶν ιδεῖν ἑαυτὸν, ποῖος
ἀν κάλλισος καὶ κράτισος τῷ σώματι γένοιτο. ταῦτα δὲ ἐκ ἔσιν ιδεῖν ἀμελεντα. ἐ
γὰρ ἐθέλει αὐτόματα γίγνεσθαι.

CAPVT XIII.

Varia apophthegmata.

*) Melius seribitur 'Anovusvoe, ut sit medici nomen. Ita Schüzius edidit V. Cl. et mox didagnes.

LIBER TERTIVS. CAP. XIII. 135

έθη, βέλη θερμώ λέσασθα, έτοιμον έτα σοι. άλλα ψυχρόν, έΦη, ώσε λέσασθαι, έςίν. ἄς έν, έφη, και οἱ οἰκέται σε άχθονται πίνοντές τε αὐτό, και λεόμενοι αὐτω; μα τον Δί, έΦη αλλά και πολλάκις τεθαύμανα, ώς ήδεως αυτώ πρός άμφότερα ταῦτα χρώνται: πότερον δέ, έρη, τὸ παρά σοί ύδως θερμότερον πιείν έτιν, ή το έν Ασκληπίε; το έν Ασκληπίε, έφη. ένθυμε έν, έφη, ότι πινδυνεύεις δυσαρεσότερος είναι τών τε οἰκετών και τών ἀξέωτέντων. Κο- 4 λάσαντος δέ τινος Ισχυρώς απόλεθον, ήρετο, τί χαλεπαίνοι τῷ θεράποντι. ότι, έφη, όψοφαγίτατός τε ών, βλακώτατός έτι, καί Φιλαργυρώτατος ών, άργότατος. ήδη ποτέ εν επεσπέψω, έφη, πότερος πλειόνων πληγων δειται, συ, η ο θεράπων; Φοβεμένε δέ 5 τινος την είς 'Ολυμπίαν όδον, τί, έφη, φοβη την πορείαν; 8 και οίποι σχεδόν όλην την ήμεραν περιπατείς; και ένεισε πορευόμενος, περιπατήσας αρισήσεις, περιπατήσας δειπνήσεις και αναπαύση. Εκ οίσθα, ότι εί έκτείναις τ8ς περιπάτες, 8ς έν πέντε η έξ ημέραις περιπατείς, ραδίως αν Αθήνηθεν είς Ολυμπίαν αφίκοιο; χαρίεσερον δε και προεξορμάν ήμερα μια μάλλον, ή ύσερίζειν. το μέν γαις αναγπάζεσθαι, περαιτέρω τε μετείε μημύνειν τας όδες, χαλεπόν το δε μια ήμερα πλείονας πορευθήναι, πολλήν ρασώνην παρέχει, κρείττον έν έν τη όρμη σπεύδειν, ή έν τη όδω. "Αλλε δε λέγοντος, ώς 6 παρετάθη μακράν όδον πορευθείς, ήρετο αύ-TOV.

τον, εἰ καὶ Φορτίον ἔΦερε. μαὶ Δί ἀκ ἔγωγὶ, ἔΦη, αἰλαὶ το ἱμάτιον. μόνος δὶ ἐπορεύκ, ἔΦη, κὶ καὶ ἀπόλεθός σοι ἡκολέθει; ἡκολέθει, ἔΦη, πενὸς, ἢ Φέρων τι; Φέρων, νὴ Δί, ἔΦη, τά τε τρώματα καὶ τἄλλα σκεύη. καὶ πῶς δὴ q), ἔΦη, ἀπήλαχεν ἐκ τῆς όδἔ; ἐμοὶ μὲν δοκεί, ἔΦη, βέλτιον ἐμᾶ. τί ἔν; ἔΦη, εἰ τὸ ἐκείνε Φορτίον ἔδει σε Φέρειν, πῶς ἀν οἴει διατεθῆναι; κακῶς, νὴ Δί, ἔΦη, μᾶλλον δὲ τ) ἐδὶ ἀν ἡδυνήθην κομίσαι. τὸ ἔν τοσέτω ἦττον τᾶ παιδὸς δύνασθαι πονείν, πῶς ἡσκημένε δοκεί σος ἀνδρὸς εἶναι;

CAPVT XIV.

De obsoniis.

Οπότε δε των ξυνιόντων έπλ το δείπνον οι μεν μιπρον όψον, οι δε πολύ Φέροιεν, έκελευεν ο Σωκράτης τον παίδα το μιπρον ή είς το ποινόν τιθέναι, ή διανέμειν εκάτω το μέρος. οι εν το πολύ Φέροντες ήσχύνοντό τε μη κοινωνείν τε είς το κοινόν τιθεμένε, καί μη ε) άντιτιθέναι το έαυτων. ετίθεσαν εν καί το έαυτων είς το κοινόν καί έπει εδεν πλέον είχον των μιπρον Φερομένων, έπαύοντο πολ-

q) Vulg. πως τι. s) Vulgo μη το ανr) δε in al. non ex- τιτιθένου.

LIBER TERTIVS. CAP. XIV. 137

πολλ δόψων έντες. Καταμαθών δέ τινα των 2 ξυνδειπνέντων, τέ μέν σίτε πεπαυμένον, τὸ δε όψον αὐτό καθ' αὐτό ἐσθίοντα, λόγε όντος περί ονομάτων, έφ' οίω έργω έκασον είη έχοιμεν αν, έΦη, ω ανδεες, είπειν, έπι ποίω ποτε έργω άνθρωπος όψοφάγος καλείται; έσθίεσι μεν γάς δη πάντες έπι τῶ σίτω όψον, όταν παρή άλλ, οίμα, έπω έπί γε τέτω όψοφάγοι παλένται. έ γάς έν, έφη τις των παρόντων. τί γαρ, έφη, εάν τις άνευ 3 τε σίτε το όψον αυτε έοθίη, μη ασκήσεως αλλ' ήδονης ένεπα, πότερον όψοφάγος είναι δοκεί, η έ; σχολη γ αν, έφη, άλλος τις όψοφάγος είη. καί τις άλλος των παρόντων, ο δέ μιπεω σίτω, έφη, πολύ όψον έπεοθίων; έμοι μέν, έθη ο Σωπράτης, και έτος δοκεί δικαίως αν όψοφάγος καλείσθαι, καί όταν γεοί άλλοι άνθρωποι τοῖς θεοῖς εὐχωνται πολυκαρπίαν, είκότως αν έτος πολυοψίαν εύχοιτο. ταῦτα 4 δε τε Σωπράτες εἰπόντος, νομίσας ὁ νεανίσκος είς αύτον είρησθας τα λεχθέντα, το μέν όψον έπ έπαύσατο έσθίων, άρτον δὲ προσέλαβεν. ακή ὁ Σωνράτης παταμαθών, παρατηρείτ, έφη, τέτον οἱ πλησίον, ὁπότερα τῷ σίτῳ όψφ, η τω όψω σττω χρήσεται. άλλον δέ πο- 5 τε των συνδείπνων ίδων επί τῷ ένὶ ψωμῷ πλειονων όψων γευόμενον, αξα γένοιτ αν, έφη, πολυτελες έρα όψοποιία, η μαϊλων τ) τα όψα λυμαινομένη, ή ήν όψοποιείται ό άμα πολα έσθίων, και άμα παντοδαπά ήδύσματα είς τὸ σόμα λαμβάνων. πλείω μέν γε τῶν ὀψοποιω̈ν

ων συμμιγνύων πολυτελέσερα ποιεί α δε έκεί. νοι μή συμμιγνύεσιν, ώς έχ άρμόττοντα, ό συμμιγνύων, είπες έκεινοι όρθως ποιδσιν, άμαρτάνει τε καί καταλύει την τέχνην αύτων. 6 καί τοι πώς έ γελοϊόν έςι, παρασκευάζεσθαι μεν όψοποιες τες άριτα επιταμένες, αὐτον δε μηδ' αντιποιέμενον της τέχνης ταύτης, τα ύπ' εκείνων ποιέμενα μετατιθένου; και άλλο δε τι προσγίγνεται τῷ άμα πολλά ἐσθίειν ἐθισθέντι υ). μη παρόντων γαρ πολλών, μειονεκτείν αν τι δοκοίη, ποθών το σύνηθες ο δε συνεθισθείς τον ένα ψωμον ένι όψω προπέμπειν, ότε μη παρείη πολλά, δύναιτ αν άλύ-7 πως τῷ ένὶ χρῆσ θαμ. ἔλεγε δε καὶ ώς τὸ εύωχείσθαι έν τη Αθηναίων γλώττη έσθίειν παλοίτο*), το δε εῦ προσπείσθαι, ἔΦη, ἐπὶ τῷ ταῦτα ἐσθίειν, ἄ τινα μήτε την ψυχην μήτε το σώμα λυποίη, μήτε δυσεύρετα είη. ώς ε καί το εύωχεισθαι τοις ποσμίως διαιτωμένοις ανετίθει.

- u) In vulgatis est έθισθέντι ή μή.
- *) Edidit Schüz. V. Cl. ex mente Reiskii: ຜູ້ເ τὸ ἐσβίου ἐν τῆ Α. γ. εὐωχοῖσθαι ναλοῖτο.

sour her locus. Tolker us very lin other or-

XENO-